

EVROPSKI PARLAMENT

2004

2009

Dokument zasedanja

KONČNO
A6-0128/2007

4.4.2007

POROČILO

o letnem poročilu o človekovih pravicah po svetu v letu 2006 in politiki EU na tem področju
(2007/2020(INI))

Odbor za zunanje zadeve

Poročevalec: Simon Coveney

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
ANNEX II.....	55
ANNEX II.....	55
ANNEX III.....	63
POSTOPEK	68

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o letnem poročilu o človekovih pravicah po svetu v letu 2006 in politiki EU na tem področju (2007/2020(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osmega letnega poročila EU o človekovih pravicah (2006)¹,
- ob upoštevanju členov 3, 6, 11, 13 in 19 Pogodbe o Evropski uniji ter členov 177 in 300 Pogodbe o ES,
- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah in vseh ustreznih mednarodnih dokumentov o človekovih pravicah²,
- ob upoštevanju Ustanovne listine Združenih narodov,
- ob upoštevanju vseh konvencij Združenih narodov o človekovih pravicah in njihovih izbirnih protokolov,
- ob upoštevanju začetka veljavnosti rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča dne 1. julija 2002 in svojih resolucij v zvezi z Mednarodnim kazenskim sodiščem³,
- ob upoštevanju konvencije Sveta Evrope o ukrepih za boj proti trgovini z ljudmi in načrta EU za leto 2005 o najboljših praksah, standardih in postopkih za preprečevanje in boj proti trgovini z ljudmi⁴;
- ob upoštevanju protokola št. 13 k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin glede odprave smrtne kazni v vseh okoliščinah,
- ob upoštevanju konvencije Združenih narodov proti mučenju in drugemu okrutnemu, nečloveškemu ali ponižajočemu ravnjanju ali kaznovanju,
- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah⁵,
- ob upoštevanju sporazuma o partnerstvu AKP–EU in njegove spremembe⁶,
- ob upoštevanju prejšnjih resolucij o človekovih pravicah v svetu,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. marca 2006 o izidu pogajanj o Svetu za človekove pravice in 62. zasedanju UNCHR⁷,

¹ Dokument Sveta 13522/1/06.

² Glej prilogo k temu poročilu.

³ UL C 379, 7.12.1998, str. 265; UL C 262, 18.9.2001, str. 262; UL C 293 E, 28.11.2002, str. 88; UL C 271 E, 12.11.2003, str. 576.

⁴ UL C 311, 9.12.2005, str. 1.

⁵ UL C 364, 18.12.2000, str. 1.

⁶ UL L 317, 15.12.2000, str. 3; UL L 209, 11.8.2005, str. 27.

⁷ Sprejeta besedila, P6_TA(2006)0097.

- ob upoštevanju svoje resolucije o klavzuli o človekovih pravicah in demokraciji v sporazumih Evropske unije z dne 14. februarja 2006¹,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 1. februarja 2007 o pobudi za vsesplošni moratorij na smrtno kazen²,
 - ob upoštevanju vseh nujnih resolucij o človekovih pravicah, ki jih je sprejel,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. januarja 2007 o sedmem in osmem letnem poročilu Sveta v skladu z operativno določbo 8 Kodeksa ravnanja Evropske unije glede izvoza orožja³,
 - ob upoštevanju sklepov foruma za človekove pravice EU, ki je potekal decembra 2006 v Helsinkih,
 - ob upoštevanju mednarodne konvencije OZN o zaščiti in podpori pravic in dostojanstva invalidov z dne 13. decembra 2006, ki določa, da je treba interes invalidov vključiti v dejavnosti s področja človekovih pravic, namenjene tretjim državam,
 - ob upoštevanju mednarodne konvencije o zaščiti vseh oseb pred prisilnim izginotjem, sprejete decembra 2006;
 - ob upoštevanju smernic Evropske unije o spodbujanju spoštovanja mednarodnega humanitarnega prava⁴;
 - ob upoštevanju člena 45 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A6–0128/2007),
- A. ker je letno poročilo EU o človekovih pravicah v letu 2006 Sveta in Komisije splošen pregled dejavnosti institucij Evropske unije v zvezi s človekovimi pravicami v Evropski uniji in zunaj nje,
- B. ker letno poročilo Evropskega parlamenta za leto 2006 določa, da je treba pregledati, oceniti in v posameznih primerih podati konstruktivno kritiko dejavnosti Komisije in Sveta v zvezi s človekovimi pravicami ter celotne dejavnosti Parlamenta, zlasti tako, da se pozornost nameni tistim vprašanjem, ki so bila pri dejavnostih potisnjena ob stran,
- C. ker je prav, da se zavedamo, da obstaja povezava med notranjimi in zunanjimi politikami EU, saj to, kako EU znotraj sebe postopa pri soočanju z vprašanji človekovih pravic, neposredno vpliva na njeno verodostojnost in zmožnost izvajanja učinkovite zunanje politike,
- D. ker se spoštovanje človekovih pravic in demokratični sistem vodenja medsebojno tesno prepletata in ker bi se morala promocija človekovih pravic vršiti skupaj s promocijo demokratičnega načina vodenja in njegovo dejansko uporabo,

¹ UL C 290 E, 29.11.2006, str. 107.

² Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0018.

³ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0008.

⁴ UL C 327, 23.12.2005, str. 4.

- E. ker si je nasploh treba prizadevati za to, da se pri pogajanjih o dvostranskih in regionalnih trgovinskih sporazumih – tudi s pomembnimi trgovinskimi partnerji – več pozornosti nameni spoštovanju temeljnih človekovih pravic, zlasti političnih,
- 1. pozdravlja, da je EU na svetovnem prizorišču vedno bolj dejavna pri globalni zaščiti človekovih pravic in demokracije; meni, da je nedavna širitev EU na 27 držav članic s 494 milijoni prebivalcev povečala svetovni pomen EU in s tem povečala njeno vlogo pri prizadevanjih za spodbujanje človekovih pravic in demokracije;
- 2. meni, da si je treba še dodatno prizadevati za to, da bi se EU znala bolje odzivati na kršitve človekovih pravic v tretjih državah, tudi tako da bi pri svojih politikah do teh držav namenila poseben poudarek politiki s področja človekovih pravic, kar velja tudi za zunanji vpliv, ki ga imajo zunanje politike EU;
- 3. še naprej poudarja potrebo po dosledni politiki, ki naj jo vse države članice EU izvajajo v dvostranskih odnosih s tistimi tretjimi državami, kjer pogosto prihaja do kršenja človekovih pravic oziroma kjer obstaja dejanska možnost teh kršitev; države članice EU poziva, da dvostranske stike s temi državami vodijo v skladu s politiko EU, zlasti z dejavnim prizadevanjem za resnično spoštovanje človekovih pravic;
- 4. meni, da doseženi napredki pri oblikovanju agencije za temeljne pravice predstavlja prvi korak v smeri odziva na poziv Parlamenta po vzpostavitev celovitega okvira pravil in institucij, katerih naloga bi bila narediti vse potrebno za to, da listina o temeljnih pravicah postane zavezujoča in se zagotovi skladnost s sistemom, predvidenim z Evropsko konvencijo o človekovih pravicah; poudarja, da agencija s svojim mandatom pokriva tudi države, ki so z EU sklenile stabilizacijsko-pridružitveni sporazum; meni, da bi morala agencija nastopiti kot dejavnik, ki bi EU pomagal pri izvajanju zunanjih politik, in sicer v primerih, ko je za izvedbo zunanjih ukrepov potrebna ocena razmer s področja človekovih pravic v tretji državi;

Letno poročilo EU o človekovih pravicah v svetu v letu 2006 (ki sta ga pripravila Svet in Komisija)

- 5. poudarja, da letno poročilo EU o človekovih pravicah z analizo in oceno politike EU o človekovih pravicah pomembno prispeva zlasti k večji prepoznavnosti problematike človekovih pravic;
- 6. pozdravlja dejstvo, da sta Svet in Komisija poročilo za leto 2006 predstavila na plenarnem zasedanju decembra 2006, torej sočasno s podelitvijo vsakoletne nagrade Saharova za svobodo misli, ki jo je Evropski parlament tokrat podelil borcu za svobodo in demokracijo Aleksandru Milinkeviču iz Belorusije; meni, da je na ta način decembrsko plenarno zasedanje Evropskega parlamenta postalo vsakoletna osrednja točka za dejavnosti EU v zvezi s človekovimi pravicami;
- 7. se zaveda obsega dejavnosti s področja človekovih pravic, ki jih EU vodi v različnih delih sveta, a vseeno ponovno poziva k okrepljeni oceni uporabe instrumentov in pobud EU v tretjih državah; pozdravlja ocene, omenjene v poročilu Sveta in Komisije; meni, da bi moral iti razvoj mehanizma v takšni smeri, da bi poslanci Parlamenta prejemali izvedene ocene na specifičnih tematskih področjih, na primer za posamezne države, skupine držav ali zemljepisnih območij, v prvi vrsti pa ocene, ki zadevajo območja s specifičnimi težavami na področju človekovih pravic; meni, da bi moral takšen

mehanizem Parlamentu omogočiti, da bi o ugotovitvah iz ocen razpravljal v najprimernejšem okviru;

8. izpostavlja pomen stalnih prizadevanj za spodbujeno obravnavo vprašanja človekovih pravic in demokracije ter za skladnost in doslednost politik in delovanja Svetu, Komisije, Evropskega parlamenta in držav članic EU na področju človekovih pravic in demokracije;
9. kot pozitivno sprejema dejstvo, da poročilo izreka priznanje dejavnostim Evropskega parlamenta; vseeno ponavlja zahtevo, zapisano v resoluciji Parlamenta o človekovih pravicah v letu 2006, naj prihodnja predsedstva v letnih poročilih EU poročajo o tem, na kakšen način sta Svet in Komisija upoštevala resolucije Parlamenta, vključno z nujnimi resolucijami o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države; izraža zadovoljstvo nad razvojem sodelovanja, omenjenim v odstavku 13;
10. ponavlja, da bi morala Svet in Komisija v prihodnjih letnih poročilih o človekovih pravicah razčleniti obravnavo problematike človekovih pravic v drugih politikah EU, kot so skupna zunana in varnostna politika, politika za razvoj in trgovino ter druge pomembne politike s področja zunanjih odnosov EU, še zlasti kar zadeva delovne skupine Sveta in specifične mehanizme, ki jih vzpostavlja sporazumi o sodelovanju; meni, da bi poročila morala upoštevati odločitve Evropskega sodišča za človekove pravice;
11. poziva Svet in Komisijo, da razmislita o tem, da bi podobno kot vlade nekaterih držav članic in nekatere mednarodne nevladne organizacije vsako leto pripravila splošen seznam "izrazito problematičnih držav" glede kršitev človekovih pravic, ki bi bil del letnega poročila;
12. se zaveda, da morajo – zlasti na področju človekovih pravic – dejavnosti EU, kot so demarše v tretjih državah, včasih biti zaupne; vseeno meni, da bi bilo prav, da se seznam teh dejavnosti vključi v letno poročilo, seveda ob ohranjanju možnosti povsem zaupnih dvostranskih diplomatskih stikov z vladami;
13. pozdravlja razširjen obseg posvetovanja z Evropskim parlamentom in se zavzema za letno poročilo, v katerem bodo zajete dejavnosti Sveta, Komisije in Evropskega parlamenta, čeprav meni, da mora Parlament tudi vnaprej pripravljati svoja letna poročila o tej tematiki; v tem oziru meni, da bi bilo v prihodnje dobro, da se Parlamentu omogoči sodelovanje v odprttem dialogu že, ko je poročilo v fazi osnutka v odboru, saj bi to prispevalo k večji točnosti in kakovosti vsebine poročila;

Dejavnosti Sveta in Komisije na področju človekovih pravic v mednarodnih forumih

14. izraža poklon odličnemu delu, ki ga je v letu 2006 opravil osebni predstavnik za človekove pravice visokega predstavnika Michael Matthiessen; še naprej izraža podporo novo imenovani osebni predstavnici visokega predstavnika Riini Kionka pri njenih prizadevanjih za boljšo prepoznavnost in večjo vlogo EU v mednarodnih forumih, ki se ukvarjajo s problematiko človekovih pravic; pričakuje, da bodo visoki predstavniki, Svet in predstavniki vseh držav članic njen delo polno in stalno podpirali;
15. meni, da EU trenutno nima zadostnih zmogljivosti za preprečevanje kriznih razmer, odzivanje nanje in za njihovo upravljanje; priporoča, da se vzpostavi nova infrastruktura

za naslednja področja: preprečevanje in upravljanje državljanskih konfliktov, za katere so potrebni proaktivni/preventivni ukrepi, ustrezne civilne sisteme za zgodnje obveščanje, preventivno načrtovanje za krizne razmere, usposabljanje strokovnega osebja v mednarodnih misijah za upravljanje križnih razmer in večjo osredotočenost na promociji družb, ki bodo strukturno sposobne živeti v miru;

16. poziva Komisijo, da države članice EU spodbudi k podpisu in ratifikaciji vseh ključnih konvencij OZN in Sveta Evrope s področja človekovih pravic in njihovih izbirnih protokolov; usmerja pozornost držav članic EU predvsem na potrebo po ratifikaciji mednarodne konvencije o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in njihovih družinskih članov ter na novo sprejete mednarodne konvencije o varstvu vseh oseb pred prisilnim izginotjem;
17. se zaveda dejstva, da so se EU in njene države članice v letu 2006 v okviru različnih mednarodnih forumov, kot so na novo ustanovljeni svet OZN za človekove pravice (UNHRC), generalna skupščina OZN, ministrski svet Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) in Svet Evrope, dejavno ukvarjale z vprašanjem človekovih pravic in demokracije;
18. pozdravlja namero Sveta po okreplitvi odnosov med Evropsko unijo in Svetom Evrope; poziva Svet in Komisijo, da s tem namenom upoštevata priporočila, predlagana v poročilu Juncker z 11. aprila 2006 "Svet Evrope-Evropska unija, ena sama ambicija za evropsko celino";
19. ugotavlja, da ima novi UNHRC možnost, da pripravi dragocen okvir za večstranska prizadevanja EU za človekove pravice in da si je v prvem letu obstoja zadal ambiciozen delovni program, ki vključuje pregled in ohranitev sistema posebnih postopkov, ustanovitev in izvajanje univerzalnega periodičnega pregleda za vse države, opredelitev svojih delovnih metod ter spodbujanje in varovanje človekovih pravic, zlasti če so le-te kršene ali ogrožene; vseeno obžaluje, da se je pri odzivanju na krize s področja človekovih pravic po svetu izkazal za neučinkovitega, kar je posledica dejstva, da mnoge države nanj gledajo kot na mesto političnega pritiska, ne pa kot na instrument spodbujanja človekovih pravic;
20. poziva zunanje ministre in predsedstva EU, da svoj politični vpliv uporabijo za odpravljanje težav, s katerimi se srečuje novi UNHRC; potrjuje potrebo po jasnom političnem programu glede delovanja držav članic v UNHRC; poudarja, da se UNHRC ne sme več uporabljati kot politični forum za konflikte med različnimi svetovnimi zemljepisnimi in ideološkimi bloki; zato poziva zunanje ministre in predsedstva EU k prizadevanjem, da bi znotraj UNHRC dosegli konsenz o dejavnejšem sodelovanju mednarodne skupnosti pri reševanju hudih kršitev človekovih pravic in zlorab na področju humanitarnih dejavnosti;
21. ponovno poziva k obsežnemu sporazumu o človekovih pravicah med sprtimi stranmi na Šri Lanki ob pomoči učinkovite, neodvisne mednarodne opazovalne misije, ki naj ima po priporočilu posebnega poročevalca OZN Philipa Alstona neoviran dostop do območij pod nadzorom vlade in Osvobodilnih tigrov tamilskega Elama; meni, da bi morala Evropska unija kot sopredsedujoča tokijski donorski konferenci prevzeti vodilno vlogo pri doseganju soglasja o predlogih, ki so bili glede tega predloženi UNHRC;
22. se zaveda, da bi morala EU pri uvrščanju pomembnih vprašanj na delovni program

UNHRC učinkoviteje zastaviti svoj vplivni položaj in uglasiti delovanje na področju izvajanja pritiskov in ozaveščanja;

23. želi pritegniti pozornost Sveta na prej omenjeno resolucijo z dne 16. marca 2006, v kateri Parlament pozdravlja ustanovitev UNHRC in poziva k vodilni vlogi EU v njem; v tem kontekstu pozdravlja vzpostavitev mehanizma za organiziranje posebnih zasedanj, če krize in kršitve človekovih pravic zahtevajo takojšen odziv; je vseeno zaskrbljen nad že tako zelo spolitiziranimi posebnimi zasedanji UNHRC; se zavzema za ohranitev in zaščito neodvisnosti posebnih postopkov; pozdravlja vzpostavitev mehanizma za univerzalen periodičen pregled in s tem v zvezi poziva k postopku ocenjevanja na osnovi izvajanja priporočil, ki so jih dali neodvisni mehanizmi OZN; spodbuja vključenost neodvisne civilne družbe, kjer je to primerno, in ugotavlja pomen, ki ga ima sodelovanje žrtev kršitev človekovih pravic pri vzajemnem dialogu z mednarodno skupnostjo, zlasti kadar svojega mnenja ne morejo izraziti v lastni državi; poziva članice EU, ki so hkrati članice UNHRC, da pojasnijo oddane glasove k vsem resolucijam;
24. poudarja pozitivno vlogo, ki jo v strukturi UNHRC lahko imajo posebni poročevalci, in poziva k stalni podpori za takšne posebne postopke; vseeno priznava, da je treba poskrbeti za ustrezne finančne in človeške vire, če naj bodo posebni poročevalci učinkoviti; poudarja, da mora biti ohranjena njihova neodvisnost;
25. poziva države članice, da se v dvostranskih povezavah s članicami UNHRC pozitivno zavzemajo za delovni program sveta; priznava, da morata Parlament in EU še naprej sklepati zavezništva izven Ženeve, zlasti v vplivnih državah; meni, da mora Parlament še vnaprej redno prisostvovati sejam UNHRC;
26. izraža razočaranje nad nedorečenostjo resolucije UNHRC o Darfurju; meni, da spor v Darfurju vse bolj negativno vpliva na stabilnost Osrednje Afrike in ogroža mednarodni mir in varnost; obžaluje, da odboru UNHRC ni bil dovoljen vstop v Sudan, ker oblasti njegovim članom niso izdale vizumov; meni, da morata takojšnje prenehanje širjenja nasilja in zaščita prebivalcev Darfurja ostati prednostna naloga mednarodne skupnosti; ugotavlja tudi, da dolgoročno varnosti ne bo mogoče zagotoviti brez političnega dogovora o sporih v regiji; poziva Svet in Komisijo, da svoje delovanje znotraj UNHRC usmerita v vzpostavitev celovite strategije za mir, pri kateri bodo sodelovale vse strani; poziva Evropsko unijo in države članice, da učinkoviteje zastavijo svoj vplivni položaj na ravni UNHRC, slednjega pa k sprejetju ustreznih in ostrih ukrepov kot odziva na humanitarno katastrofo v Darfurju v skladu s poročilom posebne misije UNHRC;
27. izraža zaskrbljenost nad težavami, s katerimi so bile soočene države članice EU pri pripravi sporazuma z organizacijo islamske konference glede določenega števila resolucij UNHRC; meni, da še vedno nerešeni izraelsko-palestinski konflikt ostaja osrednja ovira za pozitivno sodelovanje;
28. izraža zaskrbljenost, ker odločitev EU o začasni ustavitevi neposredne pomoči neposredno palestinski oblasti ali prek nje, saj slednja ni izpolnjevala pogojev za upravičenost do pomoči, negativno vpliva na palestinsko ljudstvo ter poziva k širitvi začasnega mednarodnega mehanizma in nadaljevanju intenzivnega iskanja zadostnega konteksta za ponovno vzpostavitev neposredne pomoči;
29. izraža razočaranje nad neuspehom procesa za izpustitev ali pravično sojenje petim bolgarskim medicinskim sestram in palestinskemu zdravniku, ki jih je libijski režim

priprl in obsodil na smrt, ker so namenoma okužili otroke z virusom HIV, na podlagi priznanja, pridobljenega po brutalnem fizičnem mučenju; ugotavlja, da kljub nenehnim prizadevanjem Komisije za rešitev zadeve s političnim dialogom in zagotovitvijo zdravstvene oskrbe okuženim otrokom libijski režim glede zadeve ostaja neomajen in nadaljuje z izzivalnimi izjavami v medijih; glede na to, poziva Komisijo, da ponovno razmisli o svojih političnih orodjih proti Libiji in poišče učinkovitejši pristop za hitrejšo rešitev zadeve ter konča osemletno agonijo in sramotno kršenje človekovih pravic;

30. spodbuja države članice EU, ki so hkrati članice UNHRC, da proučijo načine za učinkovitejšo izrabo razpoložljivega časa za razpravo;
31. je zaskrbljen, ker bo za doseganje ciljev EU na ravni UNHRC potrebnega še več časa in sredstev, navkljub dejству, da je delovna skupina o človekovih pravicah pri Svetu COHOM povečala število svojih sej; poziva države članice in Komisijo, da okrepijo razpoložljive človeške vire v Ženevi;
32. poziva države članice, da držav, za katere se je izkazalo, da očitno in sistematično kršijo človekove pravice in demokracijo, ne podprejo kot kandidate za odgovorna mesta v mednarodnih forumih; poziva države članice, da začnejo pogajanja s podobno mislečimi vplivnimi državami o preprečitvi izvolitve omenjenih držav na takšna mesta podpira zahtevo, da morajo vse države kandidatke sodelovati pri posebnih postopkih in drugih mehanizmih UNHRC; s tem v zvezi ponovno poziva države članice, da izrazijo podporo merilom za članstvo, ki bodo pristop k UNHRC povezala z obvezo držav članic, da predložijo stalno vabilo za mehanizme OZN;
33. spodbuja Svet, da uporabi ciljno usmerjene sankcije, ki so bile prvič uvedene proti beloruskemu režimu, za kaznovanje oseb, ki so najbolj odgovorne za kršitve človekovih pravic v drugih državah;
34. ponovno poziva Svet, da razloži, kako je možno, da je bila Belorusija junija 2005 izvoljena v upravni odbor Mednarodne organizacije dela (ILO), čeprav so kar štiri večje države EU stalne članice tega odbora; poziva Svet, da razloži svoje diplomatsko ukrepanje pred to izvolitvijo, in ali namerava nasprotovati članstvu Belorusije;
35. zaskrbljeno opozarja, da je oktobra 2006 skupina strokovnjakov OZN v svojem poročilu ugotovila, da sporni diamanti iz Slonokoščene obale prehajajo v zakonito trgovino z diamanti preko Gane, udeleženke procesa Kimberley; poziva Komisijo, da uporabi vpliv, ki ga ima kot predsedujoča procesu Kimberley leta 2007, in okrepi mehanizme, namenjene zaustavitvi pritoka spornih diamantov; priporoča, naj si Komisija prizadeva pridobiti soglasje vseh sektorjev trgovine z diamanti za uvedbo sistemov za sledenje diamantov od rudnikov do trgovcev na drobno, odgovorne in pregledne ukrepe z jamstvi, ki jih preveri neodvisni revizor, ter za večjo natančnost statistike grobih diamantov, ki bo omogočila, da se z dovolj hitro izdelavo učinkovitih analiz odkrije trgovina s spornimi diamanti;
36. poziva Svet in Komisijo, da podpreta deklaracijo iz Oslo s 23. februarja 2007, ki jo je podpisalo 46 držav z namenom, da se do leta 2008 sklene mednarodna pogodba o prepovedi proizvajanja, uporabe in skladiščenja kasetnih bomb ali prometa z njimi v skladu z načeli mednarodnega humanitarnega prava; poziva Svet in Komisijo, da na ravni Evropske unije sprejmeta ukrepe, s katerimi bosta zagotovila, da bodo različne države članice sledile zgledu Avstrije in Belgije ter prepovedale kasetne bombe, hkrati

pa bosta na mednarodni ravni zagotovila, da bodo države, ki še niso podpisale deklaracije iz Oslo, to storile;

37. poziva Svet in Komisijo, da nadaljujeta odločna prizadevanja za splošno ratifikacijo rimskega statuta in sprejetje potrebnih nacionalnih predpisov v skladu s skupnim stališčem Sveta 2003/444/SZVP z dne 16. junija 2003 o Mednarodnem kazenskem sodišču¹ in akcijskem načrtu; pozdravlja dejstvo, da je Čad nedavno ratificiral rimskega statuta, s čimer je skupno število držav pogodbenic 1. januarja 2007 naraslo na 104; poziva Češko republiko kot edino državo članico EU, ki še ni ratificirala rimskega statuta, naj to nemudoma storí; v enakem duhu poziva Svet in Komisijo, da spodbujata tretje države pri vzpostavljanju prehodnih sodnih mehanizmov na svojem ozemlju, kar predstavlja korak k zadostitvi pravice za žrtve hudi kršitev človekovih pravic;
38. pozdravlja dejstvo, da je sklicevanje na Mednarodno kazensko sodišče navedeno v kar nekaj novih evropskih akcijskih načrtih s področja sosedske politike (za Egipt, Jordanijo, Moldavijo, Armenijo, Azerbajdžan, Gruzijo, Libanon in Ukrajino) in v nekaterih drugih novih akcijskih načrtih in sporazumih o partnerstvu in sodelovanju, o katerih še potekajo pogajanja; v celoti podpira finančna sredstva, s katerimi Komisija preko evropske pobude za demokracijo in človekove pravice med drugim podpira delo zveze mednarodnih kazenskih sodišč, odbora Ni miru brez pravice, Mednarodne federacije za človekove pravice in zveze parlamentarcev za globalno ukrepanje s ciljem hitrejše ratifikacije in izvajanja rimskega statuta;
39. se zaveda pomena ratifikacije rimskega statuta s strani ZDA s svetovnega stališča; ponovno poziva Svet in Komisijo, da uporabita vse razpoložljive mehanizme, s katerimi bosta ZDA spodbudila k podpisu in ratifikaciji rimskega statuta, da ostro nasprotujeta prizadevanjem ZDA, ki drugim državam aktivno preprečujejo ratifikacijo statuta, ter da tretjim državam predlagata vzporedne sporazume, kot so dvostranski sporazumi o oprostitvi;
40. poziva države članice, naj sodelujejo v mehanizmih mednarodnega kazenskega sodstva, zlasti pri prijetju in kazenskem pregonu ubežnikov;
41. poziva države članice, naj aktivno sodelujejo pri ad hoc mehanizmih mednarodnega sodstva, zlasti tistih, ki so financirana s prostovoljnimi prispevkvi;
42. poudarja, da se omenjeni prehodni sodni mehanizmi ne smejo oddaljiti od spoštovanja človekovih pravic in vladavine prava, saj so to edina sredstva, s katerimi se lahko zadosti pravici žrtev in prepreči nadaljnja nekaznivost hudi kršitev človekovih pravic;

Izvajanje smernic EU o človekovih pravicah

43. ceni prizadevanja za izvedbo metod in političnih prednostnih nalog iz petih smernic EU o človekovih pravicah; izraža tudi zadovoljstvo nad ocenami učinka, ki so bile opravljene za vsako od smernic in ki merijo njihov vpliv na spremembe v tretjih državah; izraža zaskrbljenost nad rednimi poročili o tem, da veleposlaništva držav članic EU v tretjih državah in misije EU smernic skorajda ne poznajo;
44. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo vsi njeni uslužbenci, zlasti tisti, ki se ukvarjajo z

¹ UL L 150, 18.6.2003, str. 67.

razvojno politiko, v zadostni meri seznanjeni s smernicami o človekovih pravicah; se zaveda, da si je treba prizadevati za večjo preglednost nad načini izvajanja smernic, kar vključuje tudi povratne informacije o posameznih primerih in podatke o delovanju nevladnih organizacij; se zavzema za redne in pregledne ocene izvajanja smernic EU, pri katerih bo sodeloval tudi Evropski parlament, kar mu bo zagotovilo aktivno vlogo pri ugotavljanju odgovornosti;

45. čestita nemškemu predsedstvu za njegovo zavezost vzpostaviti smernic EU o pravicah otrok; poziva ga, da se o podrobnostih v zvezi s temi smernicami posvetuje s Parlamentom, Komisijo in civilno družbo ter se glede njihove polne uvedbe po potrebi uskladi s prihodnjim portugalskim predsedstvom; cilj teh smernic bi moral biti dejanska odprava dela otrok, predvsem bi se bilo treba osredotočiti na učenje in izobraževanje otrok, saj je to eden izmed razvojnih ciljev tisočletja;
46. ugotavlja, da se smernice EU na različne države nanašajo različno in da njihova izvedba v različnih okoliščinah zahteva posamične načrte;
47. se zaveda odgovornosti, ki jo pri promociji smernic EU nosijo posebni predstavniki in misije EU v tujini; se zavzema za bolj proaktiven pristop k promociji smernic na vseh ravneh; izpostavlja finančne in kadrovske težave, s katerimi se pri poznavanju, spremljanju in izvajanju smernic srečujejo misije EU v tretjih državah; poziva predstavnštva držav članic v tretjih državah in delegacije Komisije, naj se bolj učinkovito usklajujejo, in sicer tako, da si delijo opremo in osebje, kar bo ustvarilo prava "veleposlaništva Evropske unije" po svetu, ter naj prejmejo odgovornost na področju človekovih pravic;

Smrtna kazen

48. poziva predsedstva, naj se tudi v prihodnje zavzemajo za odpravo smrtne kazni in naj se prednostno posvetijo tistim državam, kjer se kaže možnost pozitivne politične spremembe;
49. spodbuja predsedstva, da javno predstavijo, na katere države se v zvezi s smernicami EU o smrtni kazni nameravajo osredotočiti v okviru posebne akcije "countries on the cusp", namenjene državam, ki spreminjačajo odnos do smrtne kazni; spodbuja Svet in Komisijo, naj si prizadevata za večjo podporo za dejanja generalne skupščine ZN, ki bodo usmerjena k dosegi splošnega moratorija na smrtno kazen, kar bo vodilo k njeni popolni odpravi, vključno z njenim izrekom; poziva Svet, da posodobi smernice, ki so bile pripravljene leta 1998, kar bo omogočalo upoštevanje novih elementov in strategij, oblikovanih v vmesnem času;
50. predлага, da Svet opravi revizijo teh smernic, da bi bilo z njo omogočeno posredovanje EU v posameznih primerih, ki vzbujajo posebno skrb, a niso uvrščeni med minimalne standarde OZN, kot to določajo smernice;
51. poziva predsedstvo, da države, ki še niso podpisale in ratificirale drugega izbirnega protokola k mednarodnemu paktu o državljanskih in političnih pravicah, spodbudi k podpisu ter da tako ravna tudi v primeru držav članic, ki še niso podpisale protokola št. 13 h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin glede odprave

smrtne kazni¹; v tem oziru priznava, da bi se smernice o smrtni kazni izvajale skladnejše, če bi države članice podpisale in ratificirale te protokole in konvencije;

52. pozdravlja dejstvo, da je bil med 1. in 3. februarjem 2007 v Parizu organiziran tretji svetovni kongres proti smrtni kazni in se pridružuje njegovi končni deklaraciji; namerava nadaljevati z začrtanim delom kongresa, zlasti preko parlamentarne razsežnosti svetovne kampanje proti smrtni kazni in preko izpostavljanja zadeve na srečanjih medparlamentarnih delegacij in skupnih parlamentarnih skupščin; poziva Svet in Komisijo, naj ob vsaki priložnosti podpreta vzpostavitev regionalnih koalicij držav, ki si prizadevajo za odpravo smrtne kazni, ter naj se zlasti osredotočita na arabske države;
53. kot lep primer učinkovitega upoštevanja smernic EU o smrtni kazni pozdravlja usklajen in javni odziv predstavnikov EU v Peruju na predloge tamkajšnjih oblasti o razširitvi smrtne kazni v državi, ki so bili v nasprotju z določili peruaanske ustave in ameriške konvencije o človekovih pravicah;
54. pozdravlja usklajeno in učinkovito akcijo (tako javno kot diplomatsko) Evropskega parlamenta, Sveta, Komisije, zadevnih držav članic in nevladnih organizacij, s katero so zagotovili suvereno odločitev pakistanskega predsednika, da spremeni smrtno kazen Mirze Tahirja Hussaina, britanskega državljana, ki je 18 let služil zaporno kazen na oddelku za obsojence na smrt v Pakistanu, ter da ga končno izpusti; poziva EU, naj še nadalje izpostavlja posamične primere v okviru smernic o smrtni kazni in predlaga, da Svet in Komisija v zvezi s tem učinkovito uporabita parlamentarno razsežnost, zlasti hitre in koristne posege medparlamentarnih delegacij;

Mučenje in drugo kruto, nečloveško in ponižajoče ravnanje

55. pozdravlja dejstvo, da je 22. junija 2006 začel veljati izbirni protokol h konvenciji proti mučenju; ugotavlja, da je do danes protokol podpisalo samo 19 držav, ratificiralo pa samo 9 članic EU²; poziva vse države članice, ki izbirnega protokola h konvenciji proti mučenju še niso podpisale in ratificirale, da to storijo tekom prihajajočega leta;
56. pozdravlja sprejetje mednarodne konvencije o varstvu vseh oseb pred prisilnim izginotjem, ki jo je generalna skupščina Združenih narodov potrdila 20. decembra 2006 in ki je od 6. februarja 2007 dalje na voljo za podpisovanje; poziva vse države članice, naj jo nemudoma podpišejo in ratificirajo;
57. priporoča, da EU v okviru smernic o mučenju še nadalje izpostavlja posamezne primere mučenja tako, kot je to storila s primeri smrtne kazni v okviru smernic o smrtni kazni;
58. soglaša z odločitvijo Sveta, da javnosti predstavi pogoje za določene ukrepe, in se zaveda, da je to prvi korak do večje preglednosti; poziva Svet in Komisijo, da še

¹ Do 7. februarja 2007 Protokola št. 13 h Konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin glede odprave smrtne kazni v vseh okoliščinah niso ratificirale Francija, Italija, Latvija, Poljska in Španija.

² Do vključno januarja 2007 so ga podpisale, a še ne ratificirale naslednje države: Avstrija (2003), Belgija (2005), Ciper (2004), Finska (2003), Francija (2005), Italija (2003), Luksemburg (2005), Nemčija (2006), Nizozemska (2005), Portugalska (2006), Romunija (2007). Podpisale in ratificirale pa so ga: Češka republika, Danska, Poljska, Španija, Švedska, Združeno kraljestvo, Malta, Estonija in Slovenija. To pomeni, da izbirnega protokola h konvenciji proti mučenju zaenkrat niso ne podpisale ne ratificirale: Grčija, Madžarska, Irska, Latvija, Litva in Slovaška.

posebej upoštevata ugotovitve in priporočila parlamentarne študije o izvedbi smernic EU o mučenju in drugem krutem, nečloveškem ali ponižajočem ravnjanju ali kaznovanju;

59. poudarja, da čeprav so bile smernice sprejete že leta 2001, je v zvezi z dejansko prakso mučenja le malokrat prišlo do političnega dialoga, izjav ali demarš; spodbuja prihodnja predsedstva, naj opravijo oceno in presojo ter osnujejo načrt za smernice o mučenju; poziva Svet, da v postopku vrednotenja smernic v prihodnje upošteva priporočila, ki jih nudi študija o tem vprašanju, ki jo je zahteval njegov pododbor; spodbuja EU, da razširi polje izvajanja, zlasti z oblikovanjem postopka za opredelitev demarš v posameznih primerih v izbranih državah;
60. priporoča nemškemu in portugalskemu predsedstvu, da nadaljujeta z demaršami v zvezi z mučenjem, kadar in kjer je to potrebno; vseeno poudarja, da same demarše niso dovolj in da bi bilo treba po temeljiti analizi lokalnih razmer dosledno izvajati druge dopolnilne ukrepe, na primer, prvič, z vzpostavitvijo tesnejših odnosov s skupinami civilne družbe, ki se ukvarjajo s problematiko mučenja in slabega ravnjanja, drugič, z iskanjem učinkovitih načinov za posredovanje v posameznih primerih mučenja in slabega ravnjanja in ne le v primerih, ki zadevajo znane zagovornike človekovih pravic, in tretjič, z zagotavljanjem skladnega in stalnega delovanja misij EU pri njihovih prizadevanjih proti mučenju in slabemu ravnjanju v tretjih državah;
61. poudarja, da redna navzočnost predsedstva ali sekretariata Sveta v ustreznih odborih OZN ter nadaljnje sodelovanje s Svetom Evrope in njegovim odborom za preprečevanje nasilja lahko privедeta do precejšnjih in koristnih konkretnih rezultatov pri sprejemanju odločitev glede ukrepanja v zvezi z določenimi državami;
62. poziva Svet in Komisijo, da nadaljujeta s prakso posredovanja pri mednarodnih partnerjih EU v zvezi z ratifikacijo mednarodnih konvencij, ki prepovedujejo mučenje in slabo ravnjanje pa tudi predpise o rehabilitaciji tistih, ki so preživeli mučenje; poziva EU, da boj proti mučenju in slabemu ravnjanju obravnava kot najpomembnejšo prednostno nalogu politike na področju človekovih pravic, zlasti prek izboljšanega izvajanja smernic EU in vseh drugih instrumentov EU, kot je EIDHR ter s preprečevanjem državam članicam, da uporabijo diplomatska zagotovila s tretjimi državami, če obstaja realna nevarnost mučenja ali slabega ravnjanja;
63. ponovno poudarja, da je pohabljanje ženskih spolnih organov kršitev človekove pravice do telesne celovitosti in je zaskrbljen zaradi poskusov, da se tovrstna pohabljanja uvrstijo med standardne medicinske posege;

Otroci in oboroženi spopadi

64. pozdravlja imenovanje posebne predstavnice generalnega sekretarja OZN za otroke in oborožene spopade aprila 2006 z mandatom priprave strategij za konkretno zaščito otrok, ki trpijo zaradi oboroženih spopadov, in za celovito izvajanje mednarodnih standardov in merit za zaščito otrok;
65. pozdravlja konferenco z naslovom "Osvobodimo otroke vojne", ki je v skupni organizaciji francoskega zunanjega ministra in Unicefa potekala februarja 2007; pozdravlja tudi sprejeta pariška načela in smernice o otrocih, ki sodelujejo v oboroženih silah ali skupinah, saj meni, da gre za pomemben korak pri motiviraju mednarodne

skupnosti za večjo zaščito in ozaveščanje ter za izpostavitev vprašanja otrok v oboroženih spopadih kot osrednjega vprašanja pri ohranjanju in vzpostavitvi miru;

66. poziva države članice, naj ratificirajo neobvezne protokole h konvenciji o pravicah otrok;
67. pozdravlja strategijo izvajanja, ki jo je aprila 2006 sprejelo avstrijsko predsedstvo in s katero so opredeljena specifična priporočila za delovanje; posebej pozdravlja navedbe iz strategije, da bi bilo treba problematiko človekovih pravic obravnavati sistematično in v zgodnjih fazah načrtovanja operacij EVOP; želi pohvaliti prizadevanja finskega predsedstva za izvrševanje strategije izvajanja; obžaluje, da politična sredstva, ki jih ima EU (kot so demarše in politični dialog) od sprejetja smernic leta 2003 niso bila uporabljena v polni meri;
68. poudarja, da se je poleg strategije izvrševanja treba še naprej osredotočati na smernice, ker so celovitejše; obžaluje, da je finsko predsedstvo sprožilo le malo demarš in drugih korakov v zvezi s problematiko otrok in oboroženih spopadov ter da ni udejanjilo nobene izvedbene strategije; vztraja, da mora EU ohraniti visoka merila za kakovost in temeljitosť pri spremljanju te problematike in poročanju o njej; poziva Komisijo in visokega predstavnika za SZVP, naj zagotovita, da so prihodnja predsedstva v celoti seznanjena s strategijo izvajanja;
69. poziva Komisijo in Svet, da za vodje misij pripravita seznam vprašanj, ki bo služil kot vodilo in pomoč pri pripravi rednih poročil; poziva Komisijo in Svet, da pripravita seznam meril za ugotavljanje, ali določena država spada med "prednostne" ali ne; Komisijo in Svet še poziva, da se temeljiteje posvetujeta z zainteresiranimi strankami in si tako pridobita njihova mnenja; poziva Komisijo in Svet, da – kot navajajo priporočila k strategiji izvajanja – pripravita dokument s predlogi za izvedbo resolucije S/RES/1612(2005) Varnostnega sveta OZN;
70. poziva Komisijo, da dodatno domisli cilje smernic, kar lahko doseže z uvajanjem problematike otrok in oboroženih spopadov v vsa področja delovanja, tudi v razvojno sodelovanje;
71. pozdravlja dejstvo, da je Komisija v začetku leta 2006 objavila razpis za oddajo predlogov za dodelitev sredstev projektom s področja boja proti trgovini z ženskami in otroki in projektov za zaščito pravic skupin, ki so v oboroženih spopadih še posebej izpostavljene, zlasti pravic otrok;
72. pozdravlja tudi, da je bil decembra 2006 sprejet koncept EU za podporo razorožitvi, demobilizaciji in ponovni vključitvi, v katerem je odločno in jasno izpostavljena problematika otrok; nadalje pozdravlja podporo, ki jo ES preko ECHO nudi Unicefu pri postopku revizije "načel iz Cape Towna" o razorožitvi, demobilizaciji in ponovni vključitvi otrok;

Zagovorniki človekovih pravic

73. poudarja, da je treba smernice EU o zagovornikih človekovih pravic izvajati prednostno in da je treba poskrbeti, da bodo priporočilom, ki jih je Svet sprejel junija 2006, potem ko je avstrijsko predsedstvo opravilo prvo revizijo izvajanja smernic, sledili konkretni ukrepi; poziva Svet, naj z oblikovanjem centralne baze podatkov glede posredovanj EU

prispeva k ustreznemu nadaljnemu posredovanju in omogoči oceno vpliva ukrepov, sprejetih v pomoč posameznikom;

74. poudarja, da mora EU med vsemi svojimi akterji v Bruslju, prestolnicah in misijah povečati zavest o obstoju, namenu, vsebin in izvedljivosti smernic; se zaveda, da bi moralno notranje ozaveščanje voditi v globlje razumevanje dela zagovornikov človekovih pravic; poziva Komisijo in države članice, da pripravijo delavnice, na katerih bi zaposlenim v regionalnih uradih, delegacijah, veleposlaništvih in konzulatih predstavili smernice (pri čemer naj bi zagovorniki človekovih pravic sodelovali že na začetni stopnji), in da zagotovijo izmenjavo dobre prakse glede finančne in druge podpore zagovornikom človekovih pravic; meni, da je zamisel o izdaji vizumov zagovornikom človekovih pravic, kot jo je priporočil Svet, resno ogrožena, zato bi morala biti izpostavljena kot ena glavnih prednostnih nalog;
75. poudarja, da bi bilo primerno pripraviti vodnik o izvajanju smernic in ga dati na voljo zagovornikom človekovih pravic na terenu; poziva delovno skupino za človekove pravice pri Svetu COHOM, da preskrbi prevode smernic EU o zagovornikih človekovih pravic v tiste jezike Unije, ki so *lingua franca* v tretjih državah, ter v ključne druge jezike in jih posreduje regionalnim uradom, veleposlaništvom in delegacijam; poudarja, da morajo misije EU aktivneje in odločneje stopiti v stik z lokalnimi zagovorniki človekovih pravic;
76. poziva Svet in Komisijo, da položaj zagovornikov človekovih pravic sistematično izpostavlja v vseh političnih dialogih, tudi v dvostranskih z državami članicami EU; poziva Svet, da Parlament sistematično obvešča o izvajanju smernic na terenu in da ga v celoti vključi v postopek njihovega ocenjevanja; pozdravlja dejstvo, da je ena izmed prednostnih nalog EIDHR zaščita zagovornikov človekovih pravic, za izpolnitev katere mora EU med drugim uvesti nujne zaščitne ukrepe; pozdravlja tudi pobudo o vsesvetovni kampanji EU v podporo ženskam-zagovornicam človekovih pravic; je seznanjen s poročili in priporočili posebnega predstavnika OZN za zagovornike človekovih pravic;

Smernice za dialoge in posvetovanja o človekovih pravicah s tretjimi državami

77. poudarja, da splošna strategija EU za krepitev človekovih pravic in demokracije ne sme temeljiti le na dvostranskih in večstranskih odnosih med državami, temveč mora v največji možni meri vključevati nevladne predstavnike, med njimi člane parlamentov, predstavnike akademskega sveta, intelektualce, novinarje, zagovornike demokratičnih vrednot, aktiviste, vodje nevladnih organizacij in snovalce javnega mnenja;
78. pozdravlja dejstvo, da je Svet pripravil dokument s splošnim pregledom dialogov in posvetovanj o človekovih pravicah; poziva Svet, da upošteva samoiniciativno poročilo Parlamenta o oceni dialogov in posvetovanj o človekovih pravicah s tretjimi državami, ki je trenutno v pripravi; v tem oziru obžaluje, da je bila ocena Sveta označena kot zaupna in Svet poziva, da se pozitivno odzove na poziv, da skupaj s Parlamentom razvije sistem, po katerem bi bili izbrani poslanci Evropskega parlamenta stalno obveščeni o tajnih dejavnostih; ponovno predлага, da bi se tak sistem lahko oblikoval po sistemu za obveščanje izbranih poslancev Evropskega parlamenta o tajnih podatkih glede varnosti in obrambe; meni, da bi moral biti dialog v zvezi z človekovimi pravicami na splošno pripravljen in voden pregledno in da bi bilo treba v ta namen najti ustrezne načine;

79. poudarja potrebo po tem, da se dialog o človekovih pravicah med EU in Kitajsko znatno okrepi in izboljša; pozdravlja odločitev Kitajske, da kitajsko vrhovno sodišče ponovno pregleda vse primere, v katerih je zahtevana smrtna kazen; izraža zaskrbljenost, ker Kitajska še vedno izvrši večino usmrtitev po svetu; poudarja, da so razmere na področju človekovih pravic v tej državi resnično zaskrbljujoče; poziva Svet, da Parlament natančneje obvešča na javnih sejah, ki sledijo razpravam; poudarja pomen tega, da se ponovno izpostavijo točke, ki so bile zastavljene v predhodnih dialogih; Komisijo in Svet podpira v njunem razmišljanju o tem, kako dialog izboljšati; ugotavlja, da navkljub občutnim gospodarskim reformam še vedno ostajajo odprta politična vprašanja in vprašanja s področja človekovih pravic, kot so politične aretacije, prisilno delo, svoboda izražanja in verska svoboda, pravice verskih in etničnih manjšin, delovna taborišča laogai in domneve o pridobivanju človeških organov; ugotavlja, da bi tovrstna odprta vprašanja morali v večji meri izpostaviti pri opisu olimpijskih iger v Pekingu; poziva EU, naj poskrbi, da bodo trgovinski odnosi s Kitajsko pogojeni z reformami na področju človekovih pravic, in s tem v zvezi poziva Svet, da pred sklenitvijo kakršnegakoli novega okvirnega sporazuma o partnerstvu in sodelovanju poda celovito oceno razmer na področju človekovih pravic; poziva Svet in Komisijo, naj izpostavita tibetansko vprašanje in dejavno podpirata krepitev dialoga med kitajsko vlado in odpislanci Dalai Lame;
80. je zelo zaskrbljen nad tem, da je dialog o človekovih pravicah z Iranom zaradi slabega sodelovanja te države prekinjen že od 2004; obžaluje, da po mnenju Sveta ni bilo nobenega napredka; poziva Iran, da se ponovno vključi v dialog in ob upoštevanju prispevka EU opredeli merila za resnično izboljšanje na tem področju; poziva Komisijo, naj v okviru evropske pobude za človekove pravice in demokracijo izvede vse potrebne dejavnosti za krepitev stikov in sodelovanja z iransko civilno družbo ter za nadaljnjo podporo demokraciji in človekovim pravicam; izraža globoko zaskrbljenost zaradi poslabšanja stanja človekovih pravic v Iranu in še zlasti opozarja na naraščajoče zatiranje zagovornikov človekovih pravic; hkrati obžaluje, da Iran še vedno izvaja smrtno kazen pod pogoji, ki kršijo mednarodne standarde, in še posebej obsoja usmrtitve mladoletnih prestopnikov; poziva Svet, naj v svojih stikih z iransko vlado izrazi zaskrbljenost nad stanjem človekovih pravic v državi, naj svoje napore usmeri v zaščito zagovornikov človekovih pravic, še posebej žensk, in naj iransko vlado prepriča o nujnosti takojšnjega sprejetja moratorija na izvrševanje usmrtitev kot prvem koraku k odpravi smrtne kazni;
81. ugotavlja, da se posvetovanja o človekovih pravicah med EU in Rusijo nadaljujejo; podpira Svet v njegovih namerah, da ta posvetovanja razvije v odkrit in odprt dialog o človekovih pravicah med EU in Rusijo, ter poziva k vključevanju Evropskega parlamenta ter evropskih in ruskih nevladnih organizacij v ta postopek; obžaluje, da je uspeh, ki ga pri tem beleži EU, omejen, to pa zaradi tega, ker je Unija izpostavila težavna vprašanja, kot so razmere v Čečeniji, nekaznovanje in neodvisnost sodstva, ravnanje z zagovorniki človekovih pravic, neodvisnost medijev in svoboda izražanja, ravnanje z etničnimi manjšinami, spoštovanje načel pravne države in varstvo človekovih pravic v oboroženih silah, pa tudi druga vprašanja; izraža zaskrbljenost, ker ruska zakonodaja omejuje dejavnosti nevladnih organizacij; obžaluje, da se novinarjem in zagovornikom človekovih pravic grozi, in je še vedno zgrožen nad umorom Ane Politkovskaje; pričakuje, da bo Rusija sprejela nadaljnje ukrepe za zaščito svobode izražanja in večjo varnost novinarjev in zagovornikov človekovih pravic; meni, da bi moralno biti rusko sodelovanje z mehanizmi EU za človekove pravice in ratificiranje

vseh relevantnih konvencij o človekovih pravicah prednostna naloga EU; je zaskrbljen nad domnevami, da se za zastrupitvijo Aleksandra Litvinenka, ki je novembra 2006 umrl v Londonu, skriva ruska vlada; izraža zaskrbljenost nad novimi navedbami proti nekdanjemu direktorju Yukosa Mihailu Kodorkovskemu, zaprtemu od leta 2003; prav tako je zaskrbljen nad navedbami o tem, kako z njim ravnajo v zaporu; poziva Komisijo in Svet, naj tovrstne primere izpostavita v pogovorih z ruskimi oblastmi na najvišji ravni in v novem sporazumu o pratnerstvu in sodelovanju z Rusijo; poziva Komisijo, naj poleg klavzule o človekovih pravicah določi jasnejše obveznosti in učinkovitejše nadzorne mehanizme, da bi dosegli dejansko izboljšanje razmer na področju človekovih pravic;

82. pozdravlja dosedanja prizadevanja Sveta, Komisije in Evropskega parlamenta za boj proti krštvam človekovih pravic v Belorusiji; poudarja, da je treba to politiko nadaljevati s posebnim poudarkom na krštvah svobode govora in pravice do mirnega zbiranja in združevanja ter pravic narodnostnih manjšin; poudarja, da je treba podpreti politično opozicijo, ki je tarča zatiranja;
83. poziva Komisijo in Svet k oblikovanju podoborov za človekove pravice z vsemi sosednjimi državami, katerih cilj bo spodbujati človekove pravice in demokracijo, kot je bilo to v primeru Maroka in Jordanijs in se načrtuje za Egipt, Tunizijo in Libanon; ponovno poziva, naj se Parlament vključi v pripravo teh srečanj in je ustrezno obveščen o njihovem izidu;
84. je seznanjen s poskusi za vzpostavitev dialoga o človekovih pravicah z Uzbekistanom, vendar ugotavlja, da do sedaj dialog ni bil mogoč zaradi nesposobnosti Uzbekistana, da se s takšnim dialogom sooči konstruktivno; meni tudi, da zaradi vzpostavitve dialoga o človekovih pravicah z Uzbekistanom ne bi smelo priti do odprave vseh sankcij, izrečenih tej državi, če ne pride do napredka na področju človekovih pravic in demokracije; poziva Svet, naj poda izčrpno oceno razmer na področju človekovih pravic preden sprejme kakršno koli odločitev;
85. je prepričan, da bo nedavno doseženi napredek v šeststranskih pogovorih prispeval k ugodnejšemu političnemu okolju za morebitno ponovno vzpostavitev dialoga z Demokratično ljudsko republiko Korejo; poziva Komisijo in Svet, naj si odločno prizadevata za uresničitev tega cilja v stikih in pogajanjih s to državo;
86. je seznanjen s pogajanji, ki jih vodita Komisija in Svet v zvezi s prizadevanji Turčije za pristop, pa tudi s težavami, na katere sta pri tem naletela; izraža zaskrbljenost zaradi omejenega napredka in meni, da si mora Turčija še bolj prizadevati na področju človekovih pravic, zlasti glede svobode veroizpovedi vseh verskih skupnosti in polnega uživanja njihovih premoženjskih pravic, zaščite manjšin, svobode izražanja in spoštovanja človekovih pravic do prebivalcev kurdskega porekla v jugovzhodnem delu države; obsoja tragični umor novinarja Hranta Dinka januarja 2007, saj opozarja na to, da so v nekaterih delih Turčije nacionalistični občutki vse močnejši; ugotavlja, da so umor strogo obsodili po vsej državi, tudi s strani vlade, in da so bili storilci brez težav aretirani; izreka spodbudo turški vladi za spremembo 301. člena kazenskega zakonika, ki očitno omejuje svobodo izražanja v medijih;
87. poziva Svet in Komisijo, da način, kako si partnerske države prizadevajo odpraviti posledice zagrešenih kršitev človekovih pravic, tudi primere, ko je bilo posilstvo žensk in deklic uporabljeno kot vojno orožje in kjer je nasilje nad ženskami še vedno zelo

razširjeno, obravnavata kot dokaz njihove zavezanosti problematiki človekovih pravic, kar še zlasti velja za razmere po koncu konfliktov;

88. poudarja, da morajo institucije EU v dialogih in posvetovanjih o človekovih pravicah predstaviti vse svoje pomisleke glede kršenja človekovih pravic in temeljnih svoboščin pa tudi primerov diskriminacije; poudarja pomen teh dialogov in posvetovanj, če so te kršitve razširjene in/ali sistematične, in ugotavlja, da se lahko z mednarodnim pritiskom preprečijo nadaljnje kršitve;
89. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da udeležba Parlamenta v dialogih in posvetovanjih o človekovih pravicah ni vedno tako vsestranska, kot naj bi bila, zato Svet in Komisijo spodbuja, da poslancem Evropskega parlamenta omogočita, da se dialogov udeležujejo v večji meri;

Spološni pregled dejavnosti Sveta in Komisije, vključno z dosežki obej predsedstev

90. izreka čestitke finskemu in avstrijskemu predsedstvu za njuno sodelovanje s ciljem vzpostaviti skladen pristop do problematike človekovih pravic in demokracije; upa, da bodo Nemčija, Portugalska in Slovenija v vlogi predsedujočih tovrstno sodelovanje razvijale dalje;
91. podpira Svet in Komisijo pri njunem stališču v zvezi s krštvami človekovih pravic v Burmi/Mjanmarju in predanost EU doseganju njenih glavnih ciljev, t.j. oblikovanje legitimne civilne vlade, ki bo spoštovala človekove pravice in obnavljala običajne odnose z mednarodno skupnostjo; poziva Komisijo in Svet, da okrepite skupno stališče EU z uvedbo učinkovitejše in ciljno usmerjenih sankcij ob dejstvu, da se razmere v Burmi/Mjanmarju še naprej poslabšujejo; spodbuja Svet in Komisijo, da pri vzpostavitvi skupnega stališča do Burme/Mjanmarja bolj proaktivno sodelujeta z državami združenja ASEAN in sosednimi državami in jih pozoveta, da odgovorno uporabijo svoj vpliv in prispevajo k pozitivni spremembi; poziva, naj svet Združenih narodov za človekove pravice sprejme proaktivno pobudo, na primer v obliki posebne seje na to temo; spodbuja Svet in Komisijo, naj pozoveta Kitajsko, Indijo in druge države, ki še naprej zagotavljajo orožje in drugo podporo vojaški hunti, naj se temu odrečejo in se pridružijo mednarodni skupnosti v njenih prizadevanjih za spremembe na bolje v Burmi/Mjanmarju; je seznanjen z dosedanjimi prizadevanji na ravni Varnostnega sveta OZN, ki so odgovor na vedno globljo humanitarno krizo; poziva Svet in Komisijo, naj si prizadevata za soglasje s Kitajsko, Rusijo in Južno Afriko o obvezujoči resoluciji, ki bo zahtevala smiseln tristranski dialog med Državnim svetom za mir in razvoj, Nacionalno ligo za demokracijo in etničnimi narodnostmi, ter izpust političnih zapornikov, tudi Aung San Suu Kyi;
92. obžaluje, da Svet in Komisija nista sprejela odločnih ukrepov, da bi etiopsko vlado prepričala, naj nemudoma brezpogojno izpusti vse poslance in druge politične zapornike ter izpolni svoje obveznosti glede spoštovanja človekovih pravic, demokratičnih načel in pravne države; opozarja na številne resolucije Evropskega parlamenta o Etiopiji, sprejete po volitvah v Etiopiji leta 2005, ki jih je opazovala EU, zlasti na najnovejšo, ki je bila sprejeta 16. novembra 2006¹;
93. poziva Svet in Komisijo, naj spodbujata in podpirata vlado Senegala pri prizadevanjih,

¹ Sprejeta besedila, P6_TA(2006)0501.

da pospeši izročitev Hissèneja Habréja Belgiji in tako odgovori na sodne obtožbe glede množičnih kršitev človekovih pravic;

94. se zaveda precejšnjih posledic, ki jih za človekove pravice predstavlja vojna v Iraku in kompleksni značaj krhkih političnih razmer v tej državi; je seznanjen s poročili in resolucijami, ki jih je o Iraku sprejel Parlament, ter s priporočili, ki jih vsebujejo; poziva Svet in Komisijo, da neprestano ocenjujeta načine, po katerih bi EU lahko imela konstruktivnejšo vlogo pri vzpostavitvi stabilnosti v Iraku; osuplo opozarja na začasno odložitev humanitarne pomoči Iraku s strani generalnega direktorata za humanitarno pomoč, ne glede na katastrofalne razmere, ki tarejo trpeče Iračane in iraške begunce;
95. izreka pohvalo Komisiji za učinkovito izpostavitev problematike trgovine z ljudmi v EU in poziva k potrebnim ukrepom za boj proti trgovini z ljudmi, zlasti ženskami in otroki; Komisijo poziva, da vztraja pri odločnem stališču do držav članic, ki še niso sprejele konvencij in direktiv proti trgovini z ljudmi, zlasti Direktive Sveta 2004/81/ES z dne 29. aprila 2004 o dovoljenju za prebivanje za državljane tretjih držav, ki so žrtve trgovine z ljudmi ali so jim pomagali pri nezakoniti preselitvi in ki sodelujejo s pristojnimi organi poudarja tudi, da je treba v boju proti trgovini z ljudmi sprejeti pristop, ki bo spoštljiv do žrtev trgovine z ljudmi; še posebej izreka pohvalo avstrijskemu predsedstvu za številne pobude proti trgovini z ljudmi, vključno s pripravo strokovne konference, ki je na temo izvajanja načrta EU o boju proti trgovini z ljudmi potekala junija 2006; izraža zadovoljstvo nad ugotovitvami in priporočili dvodnevne konference;
96. obžaluje, da finsko predsedstvo ni organiziralo četrtega srečanja mreže kontaktnih točk EU v zvezi z osebami, odgovornimi za genocid, zločine proti človeštvu in vojne zločine, saj je to neprecenljiv način za krepitev sodelovanja med državami članicami EU pri preiskovanju in kazenskem pregolu mednarodnih zločinov na ravni države; opozarja na zavezo v sklepih Sveta, da bo med vsakim predsedovanjem organizirano srečanje te mreže, in poziva k učinkovitemu izvajanju sklepov prejšnjih srečanj; poziva vsa predsedstva, naj to sprejmejo za standardno točko v svojem programu;
97. pozdravlja sporočilo Komisije "Strategiji EU o otrokovih pravicah naproti" (KOM(2006)0367); upa, da je Komisija s tem zagotovila trdno podlago za učinkovitejšo in bolj povezano politiko za zaščito najosnovnejših otrokovih pravic; z zaskrbljenostjo spremišča vse manjše spoštovanje otrokovih pravic po vsem svetu;
98. obžaluje, da se nasilje v Darfurju nenadzorovano nadaljuje in da sudanska vlada ni bila spoznana za krivo, ker večkrat ni upoštevala mednarodnih zahtev in ni zaščitila svojih državljanov pred nasiljem, pozdravlja pa nedavne obtožnice, ki jih je izdalo Mednarodno kazensko sodišče; obžaluje, da EU ni sprejela več enostranskih ukrepov v zvezi s krizo v Darfurju in si ni bolj prizadevala, da bi prepričala sudansko vlado, naj sprejme mednarodne mirovne enote; poudarja, je potreben trajen diplomatski pritisk, da se sudanski vladi dokaže, da mora njihovim verbalnim obvezam slediti celostno in vztrajno prizadevanje za zaustavitev nasilja v Darfurju ter da mednarodna skupnost ne bo sprejela nadaljnjega izogibanja obveznostim in odgovornostim Sudana za zaščito svojih državljanov; poziva Svet, naj za kartumski režim določi posebne in ciljno usmerjene sankcije z jasnimi roki, če zahteve mednarodne skupnosti ne bodo upoštevane; odločno poziva EU, naj prispeva (in v zvezi s tem izvaja tudi pritisk na druge) k mednarodnim mirovnim silam in k okrepitevi prepovedi zračnega prometa nad Darfurjem, in naj zagotovi, da bo Afriška unija dobila dovolj virov in podpore za

izpolnitev svojega manda; poziva, naj si EU prizadeva za mirovno misijo Združenih narodov v Čadu z glavno nalogo zaščititi civiliste; poziva države članice, Svet in Komisijo, naj prevzamejo svoje odgovornosti in zagotovijo učinkovito zaščito za prebivalce Darfurja pred humanitarno katastrofo;

99. poziva k sprejetju kodeksa ravnanja glede standardov, ki jih morajo izpolnjevati civilni in vojaški mirovni in humanitarni delavci na misijah na območjih oboroženih spopadov in k vključitvi sankcij v primeru neizpolnjevanja visokih standardov ravnanja, zlasti v zvezi s kakršnokoli obliko nasilja na podlagi spola;
100. pozdravlja dejstvo, da je pet držav članic imenovalo posebne veleposlanike za človekove pravice v tretjih državah, ki naj bi izvajali dejavnosti za ozaveščanje, zlasti v zvezi s človekovimi pravicami, in izraža priznanje delu, ki poteka na tem področju; poziva druge države članice, naj poskusijo ravnati podobno;
101. poziva Komisijo in Svet, naj pripravita seznam držav, ki niso objavile stalnega vabila za posebne mehanizme, posebne poročevalce in posebne predstavnike Združenih narodov;
102. pozdravlja uporabo novega instrumenta – seznama EU z imeni "zapornikov/pipornikov, ki zbuja skrb", v nekaterih posameznih državah; ponovno poudarja, da bi moral Svet vzpostaviti takšen uradni seznam EU za vsako tretjo državo, kjer so kršene človekove pravice, in nanj opozoriti pri vsakem srečanju za politični dialog; poziva Komisijo, naj Parlament obvesti o vseh obstoječih tovrstnih seznamih;
103. pozdravlja dejstvo, da Komisija in Svet oblikujeta in redno posodabljata sezname "držav v žarišču" v zvezi s posebnimi vprašanji, kot so seznam "žariščnih" držav za smrtno kazen, "držav v žarišču" v zvezi z mučenjem in držav, kjer je položaj človekovih pravic še posebej zaskrbljujoč;
104. je presenečen, da se sekretariat Sveta doslej ni držal sklepov Sveta za splošne zadeve z 12. decembra 2005, v katerih je določba, da morajo biti posodobljeni podatki Sveta o človekovih pravicah EU na voljo vsem institucijam EU¹; pričakuje, da bo dobil najnovježo različico teh podatkov takoj, ko bo mogoče;
105. pozdravlja mnenje Sveta, v katerem potrjuje, da bo nova mednarodna konvencija o pravicah invalidov omogočila EU pozornost za promocijo in zaščito pravic invalidov usmerjati navzven, ob tem pa poziva, naj EU učinkoviteje spremlja spoštovanje človekovih pravic invalidnih oseb v tretjih državah ter naj o ključnih ugotovitvah poroča do leta 2009–2010;
106. vztraja, da morajo biti vsi instrumenti, dokumenti in poročila s področja človekovih pravic in demokracije s tretjimi državami, vključno z letnimi poročili, zastavljeni tako, da izrecno navajajo primere diskriminacije, problematiko narodnostnih manjšin, verske svobode, vključno z diskriminatornim obravnavanjem manjšinskih religij, pa tudi zaščito in promocijo pravic etničnih in narodnostnih manjšin, pravic žensk, otrok, avtohtonih prebivalcev, invalidov, oseb z motnjami v duševnem razvoju, drugače spolno usmerjenih, pri čemer je treba po potrebi zagotoviti polno sodelovanje njihovih organizacij tako v EU kot v tretjih državah;

¹ Sklepi Sveta, 12. december 2005, 15293/1/05 REV 1, priloga str. 14.

107. meni, da dejavne politike za promocijo človekovih pravic ne moremo omejevati zgolj na primere, ki so deležni največje pozornosti javnosti; opozarja, da do hudega kršenja pravic prihaja na obrobju javnosti, v zaprtih ustanovah za otroke, starejše in bolne ter v zaporih; poudarja, da mora Unija zagotoviti strokovni nadzor nad življenjem teh ustanov;
108. poziva Svet, naj ponovno ovrednoti postopek za popis terorističnih skupin, in poišče jasen način za to, da se skupine tudi izloči s seznama, če to zaslužijo (pri tem se upoštevajo njihov odnos, zgodovina in delovanje);
109. meni, da lahko jasna, učinkovita in usklajena skupna politika nadzora nad izvozom orožja, ki temelji na pravno zavezujočem kodeksu, igra odločilno vlogo v boju proti terorizmu, pri preprečevanju konfliktov, regionalni stabilnosti in spodbujanju spoštovanja človekovih pravic, ter poziva predsedstvo EU, Svet, Komisijo in države članice, naj še naprej podpirajo mednarodni sporazum o trgovini z orožjem;
110. poudarja, da bi morala EU v tem trenutku, ko Belorusiji ne more ponuditi polnega sodelovanja pri sosedski politiki, na vsak način poskusiti najti primerno pot, da bi preprečila nadaljnje protidemokratične dogodke in kršitve človekovih pravic v tej državi, ki je neposredna sosedja EU; zato poziva Svet in Komisijo, naj pozorno spremljata položaj v tej državi in naj povečata podporo dejavnostim civilne družbe, nevladnih organizacij in politične opozicije;

Programi zunanje pomoči Komisiji

Evropski instrument za demokracijo in človekove pravice (EIDHR)

111. pozdravlja, da sta Komisija in Svet na vztrajanje Parlamenta z njim soglašala, da je potreben poseben instrument financiranja (EIDHR) za spodbujanje demokracije in človekovih pravic po vsem svetu;
112. pozdravlja posvetovanja o izvajanju novega instrumenta EIDHR, ki jih je Komisija izvedla z nevladnimi organizacijami in civilno družbo; poziva k popolni preglednosti o tem, na kakšne načine se porablja denar ter kako se na podlagi tega instrumenta izbirajo in ocenjujejo projekti;
113. pozdravlja sprejetje novega ukrepa v okviru EIDHR (med ad hoc ukrepi, ki jih je uvedel), ki bo omogočil nujne ukrepe za zaščito zagovornikov človekovih pravic brez razpisnega postopka; poziva Komisijo, naj ta ukrep hitro in učinkovito uporabi;
114. ugotavlja, da so sredstva instrumenta EIDHR, namenjena misijam Evropske unije za opazovanje volitev, v letu 2006 znašala 23 % vseh porabljenih sredstev (35 176 103 EUR) in da so bile misije izvedene v trinajstih državah, vključno z Acehom, Fidžijem in Demokratično republiko Kongo;
115. ugotavlja, da je bil velik delež (49 %) skupnih sredstev EIDHR za projekte, sklenjene v letu 2006, namenjen večjim tematskim projektom, le majhen delež (24 %) pa manjšim projektom, ki so jih izvajale delegacije Skupnosti; pričakuje, da bo novi finančni instrument Komisiji omogočil financiranje tistih nevladnih organizacij, ki imajo ključno vlogo pri spodbujanju človekovih pravic in demokracije v svoji državi, vendar jih tamkajšnje oblasti pravno ne priznavajo;

116. ostaja zaskrbljen, saj je treba zmanjšati upravno obremenitev organizacij civilne družbe kot prejemnikov sredstev, prožnost pri črpanju sredstev pa je treba povečati tako, da bo omogočena ponovna dodelitev, manjši zneski za osnovne organizacije in sredstva za neregistrirane nevladne organizacije;
117. priporoča, naj Komisija oblikuje jasne smernice, da bodo potencialni prejemniki sredstev razumeli cilje in merila za dodelitev;

Programi pomoči na splošno

118. pozdravlja dejstvo, da je Komisija začela vključevati vprašanja, povezana s spoštovanjem človekovih pravic, demokratičnimi načeli, pravno državo in dobrim upravljanjem, v pripravo srečanj in dokumentov pri vzpostavljanju pravne podlage za instrumente, državne strategije, nacionalne okvirne programe, področne programe, posamezne projekte in ocene; pozdravlja tudi, da imajo uradniki, ki pripravljajo projekte oziroma programe, smernice o vključevanju takšnih vprašanj;
119. pozdravlja, da bo Komisija (GD EuropeAid) kmalu naročila študijo o tem, kako v svoje dejavnosti vključiti številna področja upravljanja, kot so demokratizacija, spodbujanje in varovanje človekovih pravic, krepitev pravne države in upravljanja sodstva, povečevanje vpliva civilne družbe, reforma javne uprave, vključno z bojem proti korupciji, decentralizacijo in lokalnim upravljanjem; podpira delo Komisije, da bi to študijo razvila v praktično orodje za vključevanje upravljanja v razvojno sodelovanje Evropske skupnosti, ki bi bilo v pomoč upravljavcem programov v delegacijah in regionalnih uradih ter svetovalcem pri oblikovanju oziroma izvajanju programov Skupnosti; pričakuje, da mu bo študija poslana, ko bo končana;
120. pozdravlja dejstvo, da Komisija za potrebe 10. Evropskega razvojnega sklada pripravlja profile upravljanja za vse države AKP; vendar poziva k večji preglednosti v procesu razvijanja profilov upravljanja, zato da bi pritegnili stvarno in učinkovito posvetovanje z vsemi zainteresiranimi stranmi, vključno s partnerji AKP in organizacijami civilne družbe; poziva Komisijo, naj v razdelek o družbenem upravljanju vključi tudi postavko o učinkovitosti vlade pri zagotavljanju osnovnih socialnih storitev vsemu prebivalstvu;
121. pozdravlja dejstvo, da je bil instrument za razvojno in gospodarsko sodelovanje razdeljen na dva dela tako, da so zdaj države v razvoju ločene od industrijsko razvityih; ostaja pa zaskrbljen, da zdaj očitno ni instrumenta, ki bi zajemal preprečevanje sporov;

Izvajanje klavzul o človekovih pravicah in demokraciji v zunanjih sporazumih

122. opozarja na zgoraj omenjeno resolucijo z dne 14. februarja 2006 o prihodnji politiki EU o uporabi klavzul o človekovih pravicah v vseh sporazumih EU; izraža priznanje Komisiji, ker je zastavila več ukrepov, s katerimi se bo uporaba klavzul izboljšala, kot je na primer postopna širitev odborov za človekove pravice na več tretjih držav; opozarja, da se Svet na to resolucijo ni posebej odzval, saj mu bolj ustreza izvajanje klavzule v splošnejšem zunanjepolitičnem kontekstu; pozdravlja, da se od vodij delegacij Komisije v tretjih državah kot del njihovega mandata zahteva, da izrecneje poudarjajo človekove pravice; zaskrbljen pa je zaradi nedavnega predloga Komisije, naj se Indija pri pogajanjih o prostotrgovinskem sporazumu EU-Indija izvzame iz pravila, da morajo vsi sporazumi EU vsebovati klavzulo o človekovih pravicah in demokraciji; meni, da bi bila tako poteza korak nazaj in bi bila lahko zaskrbljujoč precedenčni primer

za prihodnja pogajanja o trgovinskih sporazumih; zato poziva, da Komisija in Svet sprejmeta jasno stališče o podrobnih predlogih iz resolucije z dne 14. februarja 2006; posebej poudarja, da je treba uvesti nadzorni mehanizem, redne ocene upoštevanja obvez v zvezi s človekovimi pravicami in progresiven sistem kazni za njihovo neupoštevanje, zato da bi zagotovili ustrezeno izvajanje klavzule o človekovih pravicah in demokraciji, ki jo vsebujejo sporazumi med EU in tretjimi državami;

123. ugotavlja, da namerava Komisija izvesti nove ukrepe za boljše izvajanje demokratične klavzule, kot sta postopna razširitev odborov za človekove pravice na več tretjih držav ali povabilo vodjem delegacij EU, naj namenijo več pozornosti človekovim pravicam po svetu; ugotavlja tudi, da mora Komisija oblikovati strateški politični načrt s posebno zakonodajno pobudo za obsežno reformo demokratične klavzule, kakršno je nakazal Parlament, saj je to strateško vprašanje, ki zadeva splošni pristop Evropske unije k vprašanju človekovih pravic;
124. opozarja zlasti, da morata Svet in Komisija sistematicno vključevati klavzulo o človekovih pravicah v vse sektorske sporazume nove generacije, kot so na primer trgovinski sporazumi, da bi promocija, zaščita in uresničevanje človekovih pravic na ta način postali eden od ciljev teh sporazumov;

Vključevanje človekovih pravic

125. še naprej podpira Svet pri prizadevanju, da bi se človekove pravice in demokracija vključili v vse delo EU, zlasti tako, da bi se osredotočili na redno pregledovanje in izvajanje posebnega sklopa smernic EU o človekovih pravicah;
126. opozarja, da številna področja notranje politike, zlasti tiste s področja azila, priseljevanja in protiterorističnih ukrepov, pomembno vplivajo na spoštovanje človekovih pravic v tretjih državah; meni, da si bo treba bolj prizadevati, da se bodo na teh področjih spoštovale človekove pravice in mednarodno humanitarno pravo; opozarja, da po sodni praksi Evropskega sodišča za človekove pravice evropske države v nobenem primeru ne smejo vračati ljudi v države, kjer bi bili v nevarnosti, da jih bodo mučili ali z njimi kruto, nečlovečno ali ponižuječe ravnali;
127. pozdravlja delo, ki ga opravlja Svet in Komisija, da bi povečala povezanost med politiko EU o človekovih pravicah in drugimi mednarodnimi politikami; meni, da je bistveno krepiti to povezanost, če želimo doseči verodostojno evropsko politiko človekovih pravic, meni, da je nujno, da se Evropa v prihodnosti poenoti; izraža pohvalo osrednji temi foruma EU o človekovih pravicah (ki sta ga organizirala finsko predsedstvo in Komisija v Helsinkih decembra 2006) "Vključevanje človekovih pravic in demokracije v politike Evropske unije";
128. poziva Komisijo, naj še naprej pozorno spremlja dodeljevanje spodbud za trajnostni razvoj in dobro upravljanje (GSP+) državam, v katerih so se pokazale velike pomanjkljivosti pri izvajanju osmih konvencij Mednarodne organizacije dela o temeljnih delovnih standardih zaradi kršenja državljanskih in političnih pravic ali zaporniškega dela; poziva Komisijo, naj oblikuje merila za to, kdaj je treba spodbude zaradi kršenja človekovih pravic ukiniti;
129. brezpogojno obsoja vsako obliko zlorabe otrok, bodisi spolne narave, kot sta na primer otroška pornografija in zloraba otrok za spolni turizem, bodisi prisilno delo in vse

oblike trgovine z ljudmi; ogorčen ugotavlja, da se spolno zlorabljanje otrok dejansko ne zmanjuje, zlasti zaradi uporabe interneta; meni, da gre pri tem za huda kazniva dejanja, ki jih je treba obravnavati na sodišču in kaznovati;

130. poziva Komisijo, naj pri evropskih in lokalnih podjetjih še naprej spodbuja družbeno odgovornost; poziva Svet, naj obvesti Parlament o vsakršnih povratnih informacijah od posebnega predstavnika Združenih narodov za podjetništvo in človekove pravice, v katerih bi bili pojasnjeni standardi družbene odgovornosti podjetij in odgovornosti za čezmejne korporacije in druga podjetja v zvezi s človekovimi pravicami;
131. pozdravlja sklepe Sveta za splošne zadeve z dne 13. novembra 2006 o enakosti spolov in vključevanju vidika spolov pri obvladovanju kriznih razmer;
132. ugotavlja, da je postala politika priseljevanja prednostna naloga notranjepolitičnega in zunanjepolitičnega dnevnega reda Unije in da poskuša EU v svojih besedilih povezati priseljevanje in razvoj ter zagotoviti spoštovanje temeljnih pravic priseljencev; vztraja pa, da stvarnost postavlja ta besedila na laž; je zaskrbljen ob dejstvu, da se sporazumi za ponovni sprejem nezakonitih priseljencev sklepajo s tretjimi državami, ki nimajo pravnih in institucionalnih orodij, da bi svoje državljanje ustrezno sprejemale in varovale njihove pravice; poziva Svet in Komisijo, naj ga obveščata o napredku na tem področju od leta 2005, ko je bilo objavljeno prvo letno nadzorno in ocenjevalno poročilo o sodelovanju tretjih držav pri boju proti nezakonitemu priseljevanju; priporoča, naj bo Parlament že od začetka vključen, pri pogajanjih o tovrstnih sporazumih in pri njihovem sklepanju; povzema, da mora biti vsaka migracijska politika skupna politika, predvsem pa preventivne, ne kaznovalne narave;
133. ponovno poudarja pomen notranje politike EU, saj spodbuja upoštevanje mednarodne zakonodaje o človekovih pravicah in potrebo po tem, da države članice izdajajo zakone, ki bodo med drugim skladni z obveznostmi, ki izhajajo iz ženevskih konvencij, konvencije proti mučenju, konvencije o genocidu in rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča; pozdravlja napredok pri uporabi splošne pristojnosti v nekaterih državah članicah; spodbuja Svet, Komisijo in države članice, naj za večjo skladnost notranje in zunanje politike v razvoj skupnega evropskega območja svobode, varnosti in pravice vključijo boj proti nekaznovanju za hude mednarodne zločine;

Učinkovitost posredovanja Evropskega parlamenta v primerih, povezanih s človekovimi pravicami

134. pozdravlja veliko vlogo Parlamenta na področju človekovih pravic in demokracije ter pri ohranjanju zavezosti izboljšanju razmer na področju človekovih pravic po vsem svetu s pregledovanjem dejavnosti drugih institucij, zlasti pa z nagrado Saharova;
135. poziva Svet in Komisijo, naj upoštevata študijo Evropskega meduniverzitetnega centra za človekove pravice in demokratizacijo "Preseganje aktivizma: vpliv resolucij in drugih dejavnosti Evropskega parlamenta na človekove pravice zunaj Evropske unije", zaključeno oktobra 2006;
136. pozdravlja dejavnosti parlamentarnega pododbora za človekove pravice v sklopu odbora za zunanje zadeve, redna poročila predsedstva, Komisije in osebnega predstavnika za človekove pravice, izmenjave mnenj (zlasti s posebnimi poročevalci ZN in neodvisnimi strokovnjaki), številne predstavitve, pričevanja strokovnjakov in študije; predлага, da bi

vpliv njegovega dela lahko okrepili s sistematično povezavo z drugimi odbori, kot so Odbori za razvoj, mednarodno trgovino, državljske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, pravice žensk in enakost spolov ter za proračun;

137. priznava, da je parlamentarni pododbior nadaljeval z ocenjevanjem izvajanja instrumentov EU na področju človekovih pravic in demokracije s posebnim poudarkom na smernicah EU o mučenju, poudarjanjem odgovornosti Komisije in Sveta za svoja dejanja na tem področju, vzpostavljajo stalnega dialoga z mednarodnimi institucijami za vprašanja človekovih pravic, zagotavljanjem platforme strokovnega znanja in hkrati prispevka k človekovim pravicam in demokraciji kot odgovora na poročila Odbora za zunanje zadeve, pripravo iniciativnih poročil o posebnih instrumentih za človekove pravice, vključevanjem vprašanja človekovih pravic v delovanje različnih organov Parlamenta (odborov in delegacij), organiziranjem in pripravo postopka za nagrado Saharova in zagotavljanjem podlage za trajen dialog s predstavniki civilne družbe;
138. poudarja pomen okrepljenega sodelovanja z nacionalnimi parlamenti za uskladitev spremljanja politike o človekovih pravicah, meni, da mora pododbior za človekove pravice vzpostavljati komunikacijo in organizirati srečanja z ustreznimi odbori nacionalnih parlamentov držav članic EU in tretjih držav;
139. poziva h konstruktivnejši vlogi pododbora za človekove pravice pri razvijanju skladnih in preglednih meril za izbor nujnih tem, da se zagotovi pravočasno posredovanje Parlamenta in da bo to imelo največji učinek; predlaga, da se čas za razpravo in glasovanje za nujne resolucije prilagodi tako, da bo lahko sodeloval tudi Svet;
140. priporoča celovito izvajanje smernic za parlamentarne delegacije na obisku v tretjih državah;
141. priporoča, da se resolucije in drugi ključni dokumenti, povezani z vprašanjem človekovih pravic, prevedejo v jezik, ki ga govorijo v ciljni državi;
142. pozdravlja dejavno vlogo pododbora za človekove pravice, Odbora za zunanje zadeve, Odbora za razvoj in predsednika Parlamenta v boju proti krivicam po svetu, zlasti s podeljevanjem nagrade Saharova; meni, da bi ji moral Parlament izkazati več kot le trenutno pozornost in da bi moral v večji meri izpolniti pričakovanja, na primer s sistematičnimi stiki z nekdanjimi nagrajenimi in trajnostno podporo; poleg tega meni, da bi moral Evropski parlament pospešiti oblikovanje mreže prejemnikov nagrade Saharova z rednimi srečanji v EP, ki jim bodo omogočila, da se bodo vključili v dejavnosti Parlamenta na področju človekovih pravic; močno obžaluje odziv burmanskih in kubanskih oblasti na poziv Parlamenta, naj privolijo, da v državi pošlje delegacijo, ki bo obiskala nekdanje prejemnike nagrade Saharova;
143. prosi pododbor za človekove pravice, naj okrepi prepoznavnost javnih predstavitev tako, da bo povečal navzočnost poslancev in medijsko prepoznavnost; poziva ga, naj si še naprej prizadeva pritegniti pomembne strokovnjake in glavne akterje in naj poskusi razširiti povabila na predstavnike tretjih držav in vodje misij EU; poziva ga, naj pripravi operativne skele z vseh svojih sej in iz izmenjav mnenj, da bi lahko nadalje uresničeval zaveze in dobljene informacije ter opredeljene politične rešitve;
144. pozdravlja resolucije Parlamenta, v katerih poziva k zaprtju zapora v Guantanamskem zalivu, ter njegov prispevek k širjenju prepoznavnosti tega zapora in z njim povezanih

vprašanj človekovih pravic; poziva Svet in Komisijo, naj od vlade Združenih držav zahtevata, da najdejo način, s katerim bodo pospešile obsodbo ali izpust zapornikov v skladu z mednarodnim pravom; izraža zaskrbljenost, ker že sam obstoj zapora v Guantanamskem zalivu še vedno kaže negativno sliko o tem, kako se izvaja boj proti terorizmu;

145. meni, da bi učinkovitost parlamentarnega dela na področju človekovih pravic in demokracije lahko okreplili z določitvijo prednostnih nalog za ukrepanje, zlasti z osredotočenjem na vprašanja, kjer je mogoče doseči široko politično soglasje; meni, da bi moral pododbor oblikovati manjše delovne skupine, ki bi sledile posameznim smernicam o človekovih pravicah; meni, da bi bilo treba formalna pooblastila bolje uporabiti za spodbujanje človekovih pravic, kar velja zlasti za proračunska pooblastila in pravico, da da privolitev;
146. predлага, da bi bila lahko različna politična področja znotraj Evropskega parlamenta bolje povezana preko dela odborov, pristojnih za človekove pravice, proračun in mednarodno trgovino, in sicer tako, da bi bila proračunska in trgovinska vprašanja bolje vključena v opredelitev vprašanja človekovih pravic, s čimer bi bilo človekove pravice lažje uresničiti in uskladiti s formalnimi pooblastili Evropskega parlamenta;
147. poziva Svet, naj sistematično vabi poslance na pripravljalne seje in seje za poročanje o opravljenem delu, na primer seje z nevladnimi organizacijami, v zvezi z dialogom s tretjimi državami o človekovih pravicah kakor tudi na zasedanja pododborov evropske sosedske politike za človekove pravice;
148. meni, da je tesno sodelovanje z Združenimi narodi, zlasti s Svetom ZN za človekove pravice, ter predstavniki in organi Sveta Evrope prednostna naloga; meni, da je prav tako pomembno vzpostaviti tesnejše delovne odnose s parlamentarno skupščino AKP, evro-sredozemsko parlamentarno skupščino in evro-latinskoameriško čezatlantsko parlamentarno skupščino, ter tako zagotoviti izmenjavo strokovnega znanja in večjo usklajenost delovanja na področju človekovih pravic in demokracije;
149. izraža priznanje delu začasnega odbora v zvezi z domnevo, da je Cia uporabljala evropske države za prevoz in nezakonito pridržanje zapornikov, ter njegovemu poročilu, sprejetemu 14. februarja 2007¹; pozdravlja prizadevanje, da bi zbrali informacije, preučili navedbe in dognali dejstva v zvezi s tem in razširili ozaveščenost, da so pri izrednih izročitvah in uporabi držav EU za prevoz žrtev s Ciinimi letali kršene človekove pravice in mednarodno pravo; je seznanjen s kritikami kakor tudi priporočili, naslovjenimi Svetu, generalnemu sekretarju/visokemu predstavniku Sveta in državam članicam; ugotavlja vlogo, ki jo imajo njegovi pristojni odbori pri zagotavljanju ustreznega političnega odgovora na omenjeno poročilo; poziva EU in države članice, naj si vseh ravneh skupaj prizadevajo za obsodbo izrednih izročitev sedaj in v prihodnosti;
150. pozdravlja resolucijo o položaju človekovih pravic Dalitov v Indiji², sprejeto 1. februarja 2007;

¹ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0032.

² Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0016.

Sredstva, namenjena delu v zvezi s človekovimi pravicami

151. pozdravlja dejstvo, da Komisija zdaj daje večjo veljavno človekovim pravicam pri mandatu vodij delegacij Komisije v tretjih državah;
 152. pozdravlja dejstvo, da so bile v procesu za podaljšanje mandata posebnim predstavnikom EU navedene tudi človekove pravice;
 153. priporoča, da bi bili vsem posebnim predstavnikom, ki jih imenuje Svet, dodeljeni dodatni človeški viri na področju človekovih pravic;
-
- ◦
154. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic in držav kandidatk, Združenim narodom, Svetu Evrope, generalnemu sekretarju Združenih narodov, Svetu Evrope, organizaciji OVSE, vladam držav, omenjenih v tej resoluciji, in uradom glavnih nevladnih organizacij za človekove pravice s sedežem v EU.

ANNEX I

ANNEX I - INDIVIDUAL CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT			
FOLLOW-UP OF CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT BETWEEN 2000 AND APRIL 2006			
PEOPLE RELEASED			
Algeria	Ahmed Benaoum	Head of the Erraï Elarm press group, acquitted by a court in Oran on 19 June 2005.	
	Mohamed Benchicou	Editor of "Le Matin", he was sentenced to two years of imprisonment on 14 June 2004 for infringement of the law concerning exchange control and capital movements, while his newspaper went into compulsory liquidation in June 2004. He was released on 14 June 2006.	
Belarus	Paval Mazhejka	Journalists from the newspapers "Pahonia" and "Rabočy"; all sentenced to between 6 and 9 months in prison. Mr Mazhejka is currently working as a press officer for Mr Milinkevitch, laureate of the Sakharov Prize 2006.	
	Mikola Markievic		
	Viktar Ivaskievic		
	Valery Levonesky	Promoters of a demonstration on 1 May 2004, sentenced for defamation and insult of the president in a satirical leaflet.	The European Parliament called on the Belarussian authorities to immediately release them and all other imprisoned political opponents of the regime in its resolutions adopted on 16 September 2004 and on 10 March 2005.
	Alexander Vacilyev		

Belarus (continued)	Mikhail Marynich	A prominent opposition activist, former Minister for External Economic Relations, Ambassador and presidential candidate in 2001, released on parole on 14 April 2006 after almost two years of imprisonment .	The European Parliament in its resolutions adopted on 10 March and on 16 February 2006 considered that he in fact was convicted for political reasons rather than for committing a crime.
Cambodia	Sam Rainsy	A politician, accused of libel and slander. The National Assembly overturned his immunity and he was convicted. He was pardoned by King Norodom on 5 February 2006 and returned to Cambodia on 10 February 2006.	In its resolution of 10 March 2005, the European Parliament focused on the case of three parliamentarians of the liberal Sam Rainsy Party, whose immunity was lifted on 3 February 2005 by the National Assembly of Cambodia. The European Parliament called upon the government of Cambodia for the immediate and unconditional release of Cheam Chany and re-imposition of the immunity of the members of the opposition parties.
	Cheam Channy	Member of the Sam Rainsy Party, he was stripped off his immunity and convicted. He was pardoned by King Norodom on 5 February 2006 and released on 6 February 2006.	
	Chea Poch	Member of the Sam Rainsy Party, stripped off his immunity and convicted. He returned home in August 2005; he is said to be hiding, but his true fate remains unknown.	
China	Mgr Francis An Shuxin	Auxiliary bishop of the diocese of Baoding, Hebei, aged 54; released in August 2006 after 10 years of arbitrary detention.	The European Parliament demanded in its resolution of 8 September 2005, the unconditional release of all Chinese catholics incarcerated because of their religious convictions, and the immediate cessation of all kinds of violence towards them. Francis An Shuxin was the only one released.
Cuba	Oscar Espinsa Chepe	Political prisoner, released on 30 November 2004.	The imprisonment of dissidents in Cuba gave special rise of concern to the European Parliament, which sharply denounced the ongoing breach of fundamental rights by the local regime, for instance in its resolution adopted on 17 November 2004.
	Paul Riveiro	Political prisoner, poet, released on 30 November 2004.	
	Edel Jose Garcia	Political prisoner, journalist, released on 30 November 2004.	

Indonesia/Aceh	Muhammad Nazar	Human rights activist, released in August 2005	
Iran	Leyla Mafi	Girl aged about 20, charged with acts contrary to chastity; released in February 2006.	
	Akbar Ganji	Journalist, sentenced to six years of imprisonment in July 2001, released on 17 March 2006.	Both President Borrell and the chair of the Delegation for Relations with Iran sent letters to the Ambassador of Iran concerning the situation of Ganji. During its visit to Teheran on 21-24 April 2005, the Bureau of the EP Delegation was not allowed to visit him. Akbar Ganji was released on 17 March 2006.
	Hanif Mazroi	Journalist, released on 11 November 2004.	
	Rozbeh Ebrahimi	Journalist, released on 26 November 2004.	In resolutions adopted on 28 October 2004 and on 13 January 2005 the European Parliament expressed its concerns on the fundamental rights of journalists in Iran.
	Hassan Yuseffi Eshkevari	Journalist, released in February 2005 after serving about two thirds of his prison sentence.	
	Saleh Kamrani	Iranian Azerbaijani lawyer and human rights defender, released on 18 September 2006.	With regard to the situation of Iranian minorities, the European Parliament adopted a resolution on 15 November 2006, in which the Iranian authorities were called upon to eliminate all forms of discrimination based on religious or ethnic grounds or against persons belonging to minorities.

	Masoud Bastani	Journalist, released on 22 January 2006.	In its resolution adopted on 15 November 2006, the European Parliament raised concerns regarding various human rights violations in Iran and among others called for the release of all imprisoned journalists and bloggers, including Masoud Bastani.
Iran (continued)	Omid Memariam		
	Javad Ghoam Tamayomi	Blogger journalists. They were detained without being formally charged and their access to lawyers and to their family members was refused. They were arrested in a crackdown on news websites and spent several months in prison in 2004; later they were released on bail.	The European Parliament in resolutions adopted on 13 January 2005, on 28 October 2004 and on 12 February 2004 repeatedly expressed its concerns on the situation of fundamental rights of journalists in Iran. In its resolutions of 28 October 2004 and 13 January 2005 it demanded the Iranian Parliament to repeal all criminal provisions dealing with the peaceful expression of opinions and provisions affecting the press. The European Parliament also called upon the authorities to release all prisoners prosecuted or sentenced for press- and opinion-related offences. The European Parliament urged in particular the release of online journalists who allegedly contributed to the content of reformist orientated Internet sites.
	Sharam Rafihzadeh		

	Rozbeh Ebrahimi		
Iraq	Simona Torretta	Italian aid workers, released on 16 September 2004.	The European Parliament was concerned about the constant threat of abduction of aid workers and journalists, as reflected also by its resolution adopted on 16 September 2004.
	Simona Pari		
	Christian Chesnot	French journalists, kidnapped on 20 August 2004, released in December 2004.	Both hostages were released on 21 December 2004, as a result of media pressure and public protests.
	Georges Malbrunot		
Maldives	Mohamed Nasheed	Member of the Parliament, released on 22 September 2006.	He was among those prominent political leaders who were mentioned by a resolution of the European Parliament of 16 September 2004, which criticised the Maldives for the large-scale incommunicado detention practices and demanded the release of pro-democracy reformers. This resolution also called for reforms to give way to democratisation and the respect of human rights.
Sudan	Dr Mudawi Ibrahim Adam	The Chairperson of the Sudanese Social Development Organisazion (SUDO), he was arrested several times, the last time shortly before he was due to travel to Ireland to receive Front Line's Human Rights Defender award from the President of Ireland. He was released on 16 May 2006 after two weeks of detention.	The European Parliament condemned his arrest and called on the Sudanese authorities to release him and others without delay in its resolution adopted on 12 May 2005.
Syria	Hasan Zeino	Civil activist, arrested in July 2005 for his membership to the unlicensed National Democratic Gathering. He was released at the end of 2006 following a presidential amnesty.	On 8 October 2005 the European Parliament passed a resolution on several individual cases in Syria, with mention to these persons.

	Yassin al-Hamwi	Civil activist, arrested in July 2005 after funding the Committee of the Families of Prisoners of Opinion and Conscience in Syria. He was released in August 2005 and convicted on 27 September 2006 to ten days in prison.	
	Muhammad Ali al-Abdullah	The civil activist was arrested and released at the same time at with the same circumstances as Yassin al-Hamwi.	
	Haytham Al-Hamwi	Civil activist, arrested in 2003 and sentenced to four years imprisonment after an allegedly unfair trial. He was released in November 2005, following a presidential amnesty.	
	Muhammad Ali Al-Abdullah	The civil activist was arrested and released at the same time than Yassin al-Hamwi and in the same circumstances.	
	Khalil Hussein	Civil society activists, arrested and tortured in May 2006 after signing a petition for improved Syrian-Lebanese relations.	
	Dr Safawan Tayfour	Khalil Hussein and Suleyman Shummar were released on 25 September 2006. They still are believed to be in imminent danger of arrest on the same or similar charges. Fateh Jamous was released on 12 October 2006. Dr Sawafan Tayfour, Nidal Derwiche and Ghalem Amer were also released on 28 July 2006.	In a resolution adopted on 15 June 2006, the European Parliament urged the Syrian authorities to release immediately all activists still detained on grounds of signing the referred petition.
	CASES OF CONCERN		
Algeria	Farid Alilat Fouad Boughanem Haakim Laâlam Abla Cheérif Hassane Zerrouky Youssef Rezzoug Yasmine Ferroukhi Hafnaoui Ghoul	Journalists working for a privately owned French language newspaper sentenced for violating the media law.	The European Parliament in its resolution adopted on 9 June 2005 called on the Algerian authorities to release the journalists sentenced to imprisonment for libel without delay and to end judicial persecution of the Algerian private media for their opinions, also to halt the legal proceedings initiated against the Algerian private media.

	Veronika Cherkasova	Journalist, stabbed to death in her home in Minsk on 20 October 2004. Despite all the evidence suggested that she was assassinated because of her professional activity, the authorities accused her son and her stepfather.	In its resolution of 28 October 2004, the European Parliament urged the Belarussian authorities to investigate thoroughly her murder. In its resolution adopted on 7 July 2005 furthermore, the European Parliament strongly condemned the Belarussian regime's indiscriminate attacks on the media, journalists, members of the opposition, human rights activists, and on any other person who criticises the President and the regime; Ms Cherkasova was mentioned in this resolution as well.
Belarus	Mikola Statkievic	Leader of the Belarussian Social Democratic Party; sentenced to three years of corrective labour on 31 May 2005; later the sentence was shortened to two years.	Both political leaders were arrested together with about 50 other demonstrators and freed after strong criticism from of the European Parliament on 1 and 4 November 2004 respectively. The European Parliament reiterated its call on the Belarussian authorities for their immediate release in its resolution of 10 March 2005. None of them were released and they will probably serve their full term.
	Paval Seviarynec	Leader of the Malady Front; sentenced to three years of corrective labour on 31 May 2005, which sentence later was shortened to two years	
	Yuri Zakharenko	Former Minister of Interior, disappeared.	
	Victor Gonchar	Deputy chairman of the 13th Supreme Soviet of Belarus, disappeared	The European Parliament called for an independent inquiry to their disappearance in its resolution of 10 March 2005. Their present situation still remains unknown.
	Dmitry Zavadski	Camera-man of the Russian Television Channel ORT, disappeared.	
	Anatoly Krasovsky	Businessman, disappeared.	

Burma (Myanmar)	Daw Aung San Suu Kyi	<p>Sakharov Prize laureate of 1990, has been under house arrest since 31 May 2003. She spent 10 of the last 16 years in detention without trial. In May 2006, her detention order was extended by one year. In December 2005, the NLD submitted an appeal to the junta, claiming her house arrest was legally flawed.</p>	<p>The European Parliament in its resolutions of 11 March 2004, of 16 September 2004 and of 12 May 2005, continued to urge for the release and for ensuring full freedom of movement and expression for Daw Aung San Suu Kyi and other leading NLD members as well as for other political prisoners held by the ruling junta. Heavy pressure from the European Union and the US government lead to reopening constitutional talks in February 2005. On 14 December 2006, the European Parliament adopted a resolution on the situation in Burma, demanding her immediate and unconditional release as well as of all the other political prisoners. On 17 January 2007, the Presidency made a declaration on behalf of the European Union on the release of five student leaders and the situation of Suu Kyi. The Parliament's planned ad-hoc delegation to Burma to hand over the Sakharov Prize to her, was informed that the Burmese authorities would allow for a visit to the country, but not to meet with Suu Kyi. Therefore the visit of the delegation is pending.</p>
	Hkun Htun Oo	<p>Chair of the Shan Nationalities League for Democracy, held in prison since February 2005 and sentenced to 90 years of imprisonment.</p>	<p>The European Parliament in a resolution adopted on 17 November 2005 demanded the immediate release and full freedom of movement and of expression for all political prisoners held by the State Peace and Development Council.</p>
	General Hso Hten	<p>President of the Shan State Peace Council, held in prison since February 2005 and sentenced to 109 years of imprisonment.</p>	
Cambodia	Kem Sokha	<p>President of the Cambodian Centre for Human Rights (CCHR).</p>	<p>On 3 February 2006, the government lawyers officially withdrew criminal complaints against them. The European Parliament in resolutions adopted on 13 January 2005, on 10 March 2005 and on 19 January 2006 reiterated its strong</p>
	Pa Nguon Teang	<p>Acting Director of the Cambodian Centre for Human Rights and Radio Director.</p>	

	Rong Chhung	President of the Cambodian Independent Teachers' Association.	condemnation of the human rights situation in Cambodia.
Cambodia (continued)	Mam Sonando	Director of the Beehive Radio.	The European Parliament in its resolutions of 13 January 2005, of 10 March 2005 and of 19 January 2006, reiterated its strong condemnation of the human rights situation in Cambodia, where in the recent years human rights activists, journalists, trade unionists and opposition supporters have been intimidated, arrested and killed, creating a climate of political violence in the country.
	Prince Sisowath Thomico	Secretary to former King Sihanouk.	
	Chea Mony	President of the Free Trade Union of Workers.	
	Ea Channa	Deputy Secretary General of the Student's Movement for Democracy Criminal. Criminal charges remained pending against him. He has been in exile in Northern countries since the beginning of 2006.	
	Men Nath	President of the Cambodian Independent Civil Servant's Association. He has been in exile in Northern countries since the beginning of 2006.	
	Say Bory	Advisor to the former Prime Minister, King Sihanouk. He is free to carry out his activities in Cambodia, although criminal charges remain pending against him.	
China	James Su Zimin	Bishop of the diocese of Baoding, Hebei, aged 74, disappeared in 1997. Later on he was seen in a hospital in 2003 being watched by policemen.	The European Parliament in its resolution of 8 September 2005 demanded the unconditional release of all Chinese catholics imprisoned because of their religious convictions and the immediate cessation of all kinds of violence against them. The resolution also mentioned the disappeared and arrested clergy
	Han Dingxian	Diocese of Yongnian/Handan, Hebei, aged 67; disappeared in January 2006 after being held in house arrest.	
	Cosma Shi Enxiang	Diocese of Yixian, Hebei, aged 83; disappeared in 2001.	

	Philip Zhao Zhendong	Diocese of Xuanhua, Hebei, 86; had been detained between 2000 and June 2004 and was arrested again in December 2004; his fate remains unknown	members.	
	Paul Huo Junlong	Administrator of the diocese of Baoding, aged 50; arrested in August 2004 and has been under house arrest since January 2006.		
	Zhang Zhenquan	Diocese of Baoding, Hebei.		
	Ma Wuyong			
China (continued)	Fr Li Wenfeng	Diocese of Shijiazhuang, Hebei; arrested in October 2003.	The European Parliament in its resolution of 8 September 2005 demanded the unconditional release of all Chinese catholics imprisoned because of their religious convictions and the immediate cessation of all kinds of violence against them. The resolution also mentioned the disappeared and arrested clergy members.	
	Fr Liu Heng			
	Fr Dou Shengxia			
	Fr Chi Huitian			
	Fr Kang Fuiliang			
	Chen Guozhen			
	Pang Guangzhao			
	Yin Ruose			
	Li Shunjun			
	Fr Lu Xiaozhou			
	Fr Lin Daoming			
	Fr Zheng Ruipin			
	Fr Pang Yongxing			
	Fr Ma Shunbao			

	Fr Wang Limao	
	Fr Liu Deli	Convicted to six years of imprisonment in 2001.
	Pastor Zhang Rongliang	One of the founders of the China for Christ church; convicted to seven and a half years of imprisonment in 2006; currently he is in a very bad health condition.
Cuba	Oswaldo Paya Sardinas	<p>Sakharov Prize laureate of 2002, author of the Manifesto ‘Todos Unidos’, which is the origin of the Varela Project calling for a referendum on open elections and for the freedom of speech, for freedom for political prisoners and for free enterprise. He has been systematically denied to leave Cuba and to accept the invitations issued by the European Parliament and by other European Union institutions. In January 2007, he appealed to the EU to support a resolution at the UNHCR demanding the Cuban government to liberate all Cuban political prisoners. Mr. Oswaldo Payá is up to this day subjected to close surveillance by the intelligence services and by members of the communist organizations in Havana.</p> <p>The European Parliament planned an ad-hoc delegation to Cuba, which would hand over the Sakharov Prize to Mr Paya Sardinas and to the Ladies In White. The Cuban authorities condemned the interventionist attitude of the Parliament and refused to be subjected to any pressure. With its various resolutions of 17 March 2004, of 22 April 2004, of 28 April 2005, of 2 February 2006, the European Parliament renewed its invitation to Mr Payá and reiterated its call to the Cuban authorities to permit him to travel to Europe in order to visit the Community institutions.</p>

	Ladies in White (Damas de Blanco)	Sakharov Prize laureates of 2005. Wives and mothers of the 75 independent journalists and dissidents arrested in March 2003, they continue to demand the immediate release of their relatives. 59 of them whom are still in prison. Many of the Ladies in White suffer severe repression by the authorities, especially those who live in the countryside. Some of them suffered “acts of repudiation”, received threats and were even physically attacked in the past months. The women are usually obstructed from travelling to Havana when a Ladies in White event takes place. On the International Human Rights Day on 10 December 2006, some were forced to travel in secret at night in order to avoid police control.	
--	--	--	--

Egypt	Dr Ayman Nour	<p>Former journalist and lawyer, now leader of Al-Ghad Party and member of the Egyptian Parliament, was sentenced to 5 years of imprisonment on 24 December 2005.</p>	<p>Following the protests of the European Parliament in its resolution of 23 February 2005 and of other international organisation, he was released on bail on 11 March 2005. Ten days later he was formally charged with forging signatures in an effort to obtain formal party status for his Al-Ghad camp. The European Parliament in its resolution of 9 February 2006 strongly urged the Egyptian authorities to ensure that he is not subjected to torture or to other forms of ill-treatment and that he is given prompt, regular and unrestricted access to his lawyers, his doctors (as he is diabetic) and his family. In its resolution of 6 April 2006, the European Parliament renewed its demand on his release and also expressed its concern regarding his trial at the Court of Cassation on 18 May 2006. A letter of concern was sent on 22 May 2006. The European Parliament also proposed an ad hoc delegation to visit him if he remains in prison following the Court hearing.</p>
Ethiopia	Mesfin Woldemariam	<p>Founder and former President of the Ethiopian Human Rights Council, the country's first independent human rights organisation, arrested in May 2005. His trial resumed in February 2006. Under Ethiopian law, the possible sentence ranges from three years' imprisonment to the capital punishment. He was nominated to the Sakharov Prize in 2006.</p>	<p>The European Parliament in its resolution of 17 May 2001 raised the cases of eminent human rights activists and political prisoners in Ethiopia and focused on these two cases. In its resolution of 15 November 2006 the European Parliament called on the Ethiopian authorities to refrain from acts of intimidation and harassment and to immediately and unconditionally release all political prisoners.</p>

	Berhanu Nega	Well-known economist and the leader of the main opposition Coalition for Unity and Democracy (CUD) party, arrested in May 2005. His trial resumed in February 2006. Under Ethiopian law, his possible sentence ranges from three years of imprisonment to capital punishment.	
Iran	Emadeddin Baghi	Iranian writer and critic, subject to a travel ban since 4 October 2004. He tried to travel to France in 2006 to receive a Human Rights prize, but he did not succeed.	The European Parliament urged the authorities in its resolution of 28 October 2004 to immediately lift the travel ban imposed on him.
	Hossein Ghazian	Journalists, imprisoned	The European Parliament in its resolution of 28 October 2004, condemned the imprisonment of these prominent journalists, which act clearly obstructs the right to freedom of expression.
	Abbas Abdi		
	Reza Alidjani		
	Taghi Rahmani		
	Hoda Rezazadeh-Saber		
	Ensafali Hedayat		
	Zhila Izadi	13 years old girl, initially convicted to death by stoning, which sentence was later reduced to 55 lashes.	In its resolution of 28 October 2004 the European Parliament denounced these two cases of minors sentenced to death and urged the Iranian authorities to respect the provisions of the International Covenant on the Rights of the Child, which Iran is party to. Furthermore the resolution called on Iran to prevent any further application of the death penalty to minors. In addition, the European Parliament

	Bakhtiar Izadi	Her 15 years old brother, convicted to 150 lashes, which sentence was later reduced to 55 lashes.	called on the Iranian authorities to immediately end all stoning penalties and to provide evidence that they were willing to implement their publicly declared moratorium on stoning.
Kazakhstan	Altynbeck Sarsenbayev	A prominent politician and the co-chairman of the True Ak Zhol opposition party, murdered on 13 February 2006, together with his bodyguard and driver.	In its resolution of 16 March 2006 the European Parliament condemned these murders and expressed its great concerns regarding the imprisonment of opposition activists and journalists for holding a rally on 26 February 2006 in memory of Altynbeck Sarsenbayev. The European Parliament called on the Kazakh authorities to carry out the investigation into the circumstances of his death in a full, independent and transparent manner. According to the International Helsinki Federation of Human Rights, an investigation was carried out by the authorities on this murder and some suspects were found guilty, but the investigation and the trial did not see into the whole truth of this case.
	Nurkadilov Zamanbek	Opposition leader, was found shot dead in unexplained circumstances on 12 November 2005. He died after he had accused the government of corruption. The official investigation concluded that he had committed suicide.	
Laos	Pa Fue Khang	Local escort of a journalist team.	The Belgian journalist, Thierry Falise and the French camera-man, Vincent Reynaud, were arrested together with their Laotian escorts while producing a report on the Hmong ethnicity, which assembled to the US during the Vietnam war and has a long history of resistance and aspirations to independence vis-à-vis the Laotian government. After the Western reporters were released on 9 July

	Thao Moua	Local escort of a journalist team.	2003, the escorts of the journalists were subjected to a collective trial, the outcome of which was predetermined and which did not allow for legal representation. Pa Fue Khang and Thao Moua face a 15 and 12 years imprisonment in Samkhe prison, one of most cruel prison of Laos. The third guide arrested managed to escape.
Maldives	Dr Mohamed Munavvar	Member of the Parliament, former Attorney General	In its resolution adopted of 16 June 2004, the European Parliament sharply criticised the large-scale detention incommunicado used in the Maldives and demanded the release of pro-democracy reformers. The resolution also urged the authorities to give way to democratisation and to the respect of human rights. Following demonstrations on 12 and 13 August 2004 in the capital, Male, which were directed against the slow pace of political reforms of president Gayoom's government, at least 69 people were detained. On 22 August 2004 the government allegedly released 62 detainees, while hundreds remained to be detained. According to Amnesty International the exact numbers of political prisoners are difficult to assess. An EU delegation visiting the Maldives was denied access. The above mentioned resolution of the European Parliament raised the case of prominent leaders of the Maldives Democratic Party detained in August 2004.
	Ali Faiz	Member of the Parliament	
	Ilyas Hussein	Member of the Parliament	
	Ahmed Shafeeq	Member of the Parliament	
	Ahmed Adil	Member of the Parliament	
	Dr Hussein Rasheed Hassan	Member of the Parliament, member of the National Human Rights Commission	
	Ibrahim Hussain Zaki	A widely respected diplomat and former secretary-general of the South Asian Association for Regional Cooperation (SAARC).	
	Ibrahim Ismail	Member of the Parliament	
	Ahmed Athif	Member of the Parliament	
	Gasim Ibrahim	Member of the Parliament, former President of the SAARC Chamber of Commerce and the pro-reform candidate of Speaker of the Maldivian Parliament.	
	Husnoo Alsnood	Lawyer and member of the National Human Rights Commission	

		Fathimeen Nisreen Mohammed Niyaz Ahmed Ibrahim Didi Mohamed Zaki Ibrahim Zaki Maria Manike Jennifer Latheef Aminath Najeeb Asad Whaeed	
Pakistan	Javed Hashmi	<p>Leader of the opposition Alliance for the Restoration of Democracy, sentenced to 23 years in prison in April 2004. He was convicted for having allegedly prepared a critical letter on the military staff. The supporters of the Alliance reckon the verdict to be politically motivated. He is still imprisoned. He was released on parole for two days in December 2006 to attend the wedding of his daughter.</p>	<p>The European Parliament expressed its concerns on his detention several times, for instance in resolutions adopted on 22 April 2004. It called for his immediate release and stressed that politically motivated trials and sentences could not be accepted.</p>

Philippines	Francisco Larranaga	<p>European citizen, sentenced to death for rape and murder of two sisters. His death sentence was confirmed in July 2005 without further possibilities for appeal. However, on 21 November 2005, the Spanish Defence Minister José Bono received assurances from Philippine President Gloria Macapagal-Arroyo that Larrañaga would not be executed while she remained in power. He is still imprisoned. At this point it is still unclear whether he would fall under the category of former death row inmates who may get parole at some stage, or he would have to remain in prison indefinitely.</p>	<p>The European Parliament asked the President of the Philippines to exercise her power by granting an absolute pardon to him and securing his immediate release from prison. Furthermore, the European Parliament called for a review of the legal procedure in this case and asked for a fair trial to be held respecting all legal, penal and jurisdictional guarantees. The European Parliament also asked for commuting the death penalty of the prisoners on death row, particularly the 18 child offenders. The death penalty was abolished in the Philippines in June 2006. Mr Larranaga submitted a communication to the United Nations Human Rights Committee, which condemned in September 2006 the violation of the authorities of Philippines of Articles 6, 7 and 14 of the International Covenant on Civil and Political Rights.</p>
Russia	Stanislav Dmitriyevsky	<p>Chief executive for the Russian-Chechen Friendship Society and editor in chief for the Nizhni Novgorod newspaper “Pravo-zaschita” (“Human Rights Activism”), sentenced to two years suspended imprisonment because he published Aslan Mashkado’s appeal for peace in Chechnya. The Russian-Chechen Friendship Society (RCFS) was deregistered due to a Russian Supreme Court decision in January 2007.</p>	<p>On 19 January 2006, the European Parliament called for dropping all charges against him. Furthermore, the European Parliament urged the Russian authorities to respect the freedom of the media and journalists and recalled its precedent calls on Russia to protect human rights defenders, who were increasingly under attack. The resolution also called for granting access to Chechnya to UN Special Rapporteurs and other international human rights monitors, independent media and international humanitarian organisations and also to provide all the necessary security conditions for carrying out their work.</p>
Sudan	Amouna Mohamed Ahmed	<p>The four girls were attacked on 6 March 2006 outside the Al Shareif camp. The aggression lead to the death of the attacker and the police referred the case of the four girls to the Prosecution Attorney with charges of murder. Amouna</p>	<p>In its resolution adopted on 6 April 2006, the European Parliament called on the Government of Sudan to release the girls. The Parliament also considered that the girls should be given appropriate</p>
	Fayza Ismail Abaker		

	Houda Ismail Abdel Rahman	Mohamed Ahmed should be tried soon. The three other girls were released.	care as victims of attempted rape in a resolution..
	Zahra Adam Abdela		
Syria	Riad Seif	Member of Parliament, detained	On 8 November 2005, the European Parliament passed a resolution concerning several individual cases in Syria; these persons were also mentioned therein.
	Mamoun al-Homsi	Member of Parliament, detained	
	Riad al-Hamood	Kurdish civil society activists, Arab language teacher and active member of the Committee for Rival of Civil Society, arrested on 4 June 2005. He was sentenced in April 2006 to five years of prison.	
Tunisia	Maître Mohammed Abbou	Well-known lawyer and human rights defender, sentenced to three and a half years in prison on 28 April 2005 because of publishing critical articles causing “defamation of the judiciary” and “public disorder”. His lawyers reportedly were denied on a number of occasions to visit him in prison.	The European Parliament in its resolution of 29 September 2005 condemned this conviction, who was sentenced for. Later the European Parliament adopted a new resolution on his case and on the general situation of human rights in Tunisia on 15 June 2006. A letter of concern was sent on February 2007 expressing preoccupation with regards to the situation of Mr Abbou.
Vietnam	Thich Huyen Quang	Roman catholic priests, held in the Z30A camp for more than 18 years.	In its resolution of 1 December 2005, the European Parliament expressed its concern about the dramatic conditions suffered by prisoners in the Z30A camp in Xuan Loc, in particular by these religious leaders.
	Thich Quang Do		
	Pham Minh Tri		
	Nguyen Duc Vinh		
	Ngo Quang Vinh	Member of the Buddhist Hoa Hao sect, aged 87, held in the Z30A camp for more than 18 years.	

FOLLOW-UP OF CASES BETWEEN APRIL 2006 AND MARCH 2007

Bangladesh	Salah Uddin Shoaib Choudhury	Journalist and director of the newspaper "Weekly Blitz", which promotes dialogue among the religions and for the recognition of Israel. He was arrested on 29 November 2003. He is in danger of being sentenced to death at his trial for sedition, which was due to open on 13 November 2006.	In its resolution of 15 November 2006, the European Parliament called for the review of his trial and for his release. The charges against him are contrary to all standards of international law and to all conventions on violations of press freedom. The resolution was also deplored recent acts of violence and strongly condemned the physical attacks on journalists, NGO staff, trade unionists and others. The resolution also expressed disapproval regarding the violence related to the forthcoming general elections and the transition.
Cambodia	Hu Vuthy	President of the Free Trade Union of Workers in the Kingdom of Cambodia (FTUWKC) at the Suntex garment factory, was shot dead on 24 February 2007.	The European Parliament adopted a resolution on 15 March 2007, which condemned the killing of Hu Vuthy and all other acts of violence against trade unionists as well as urged the Cambodian authorities to launch an urgent, impartial and effective investigation into these murders.
	Chea Vichea	FTUWKC President at the Trinunggal Komara factory, was murdered in May 2004.	
	Ros Sovannarith	FTUWKC President, was shot dead in January 2004.	
	Yim Ry	A worker at a garment factory, was killed on 13 June 2003, when the police shot into the crowd of protesting workers.	
Bulgaria	Michael Shields	A 18 years-old British citizen, subjected to an unfair trial and sent to prison in Bulgaria, in spite of the fact that another person confessed to the crime in question.	A letter of concern was sent on 13 June 2006.
Guatemala	Eduardo José D'Aubuisson Munguía	Members and the driver of the Central American Parliament (Parlacen). They were brutally murdered as they were driving to	These killings were expressly mentioned by the European Parliament resolution on Guatemala

	William Rizziery Pichinte Chávez	the Parlacen plenary session. The alleged murderers were subsequently killed in prison among suspicious circumstances.	adopted on 14 March 2007.
	José Ramón González Rivas		
	Gerardo Napoleón Ramírez		
Ecuador	Mirek Krygier	Polish citizen, imprisoned.	A letter of concern was sent on 15 November 2006.
Iran	Keyvan Ansari	Prisoner of conscience.	In a resolution adopted on 15 November 2006, the European Parliament raised concerns regarding various human rights violations in Iran, including the ill-treatment of political prisoners, the prosecution of juvenile offenders, also concerning the issue of minority rights, freedom of religion and of the press, and women's rights. In the resolution, the Iranian authorities were called on to unconditionally release all prisoners of conscience; these five persons were explicitly mentioned.
	Keyvan Rafii	Prisoner of conscience.	
	Kheirollah Derakhshandi	Prisoner of conscience.	
	Abolfazl Jahandar	Prisoner of conscience.	
	Koroush Zaim	Prisoner of conscience.	
	Abdullah Suleymani	Executed on 19 December 2006	
	Malek Banitamim	Executed on 19 December 2006	
	Ali Matouri Zaadeh	Executed on 19 December 2006	
	Mohammad Jaab Pour	Executed on 24 January 2007	
	Abdulamir Farjallah Jaab	Executed on 24 January 2007	
	Alireza Asakreh	Executed on 24 January 2007	
	Khalaf Derhab Khudayrawi	Executed on 24 January 2007	
	Abdulreza Sanawati Zergani	Executed on 14 February 2007	
	Qasem Salamat	Executed on 14 February 2007	
	Majed Alboghubaish	Executed on 14 February 2007	

	Farshid Yadollahi	Lawyers, imprisoned while defending Sufis in Qom	In its resolution of 15 November 2006, the European Parliament also addressed the freedom of religion and expressed concerns about the arrests of these persons.
	Omid Behrouzi		
	Ayatollah Sayad Hossein Kazemeyni Boroujerdi	He was advocating for years that politics and religion should be separated; he was arrested reportedly with more than 400 of his followers.	
	Motjaba Saminejad	Imprisoned journalist/weblogger.	
	Ahmad Raza Shiri	Imprisoned journalist/weblogger.	
	Arash Sigarchi	Imprisoned journalist/weblogger.	In its resolution of 15 November 2006, the European Parliament called for the release of all imprisoned journalists and bloggers.
Iran (continued)	Akbar Mahdavi Mohammadi	Student activist, died as a result of his hunger strike	The resolution adopted on 15 November 2006 strongly condemned the open call by President Ahmadinejad for a purge of liberal and secular academics in the universities and called for all those expelled to be allowed to return and to teach according to the elementary rights of academic freedom.
	Valiollah Feyz	Political prisoner, died as a result of his hunger strike	The European Parliament deeply deplored the death of these two activists.
	Manoucher Mohammadi	Student activist, imprisoned	The European Parliament called for his release, requesting that students should not be barred from higher education due to their peaceful political activities.
	Mausavi Khoini		A letter of concern was sent on 20 October 2006.
	Delara Darabi	Sentenced to death and on death row . They were minors (17 years old), when committing the crimes in question.	Regarding their case, a letter of concern was sent on 17 April 2006.
	Shahram Pour Mansouri		
	Kobra Rahmanpoor	Convicted in January 2002 and is still uncertain about when the sentence is to be executed, if at all.	These four women were sentenced to death despite Iran is a party to the International Covenant on Civil

	Nazanin Mahabad Fatehi	Convicted in March 2005 for killing one of the three men, who tried to rape her and her cousin. She was released on 15 January 2007, after the court of appeal declared her innocence. However, she still has to pay compensation of € 25.000.	and Political Rights, therefore it is obliged under international law to abolish the death penalty. In addition, two of the convicted are minors. A letter of concern was sent on 13 July 2006 regarding their case. With regards to their case a letter of concern was sent on 17 May 2006.
	Fatemeh Hagigat Prozheh		
	Delara Darabi	She broke into an house with her partner, allegedly killed the woman, whose house she and her partner broke into. She denied the crime but. She is still imprisoned, on death row. On 20 January she attempted suicide in her cell.	
	Sa'id Masouri	Sentenced to death and awaiting execution, she has been held in solitary confinement in Section 209 of Evin Prison since late 2004	
	Khaled Hardiani	Sentenced to death and on death row, involved in hijacking a plane in 2001	
	Farhang Pour Mansouri	Sentenced to death and on death row, involved in hijacking a plane in 2001	
	Shahram Pour Masori	Sentenced to death as a minor and on death row, involved in hijacking a plane in 2001	
Israel	Jigo Faust		A letter of concern was sent on 29 August 2006
	Ziyad Hmeidan	Student and human rights worker, detained in May 2005	A letter of concern was sent on 20 July 2007.

North Korea	Son Jong Nam	He is Christian believer. He was reportedly tortured by the National Security Agency, and was then sentenced to death for alleged reasons without a trial and without procedural safeguards required by the international human rights law.	In a resolution adopted on 15 June 2006, the European Parliament urged the government of the DPRK to provide information on his case and not to proceed with his execution. The European Parliament also called on the government of North Korea to comply with the principles set out in the international human rights treaties it has ratified (such as the International Covenant on Civil and Political Rights) and incorporate these principles into domestic law, to abolish the death penalty and to release all people detained or imprisoned for the peaceful exercise of fundamental human rights.
Pakistan	Tahir Hussain	British citizen, released on 17 November 2006 after spending 18 years on death row for the murder of a taxi driver in 1988.	A letter of concern was sent on 20 November 2006.
Russia	Mikhail Khodorkovsky	Russian citizen, convicted after an unfair trial and subjected to difficult prison conditions; detained in a prison in Siberia.	With regards to their case, a letter of concern was sent on 22 November 2006.
	Platon Lebedev	Russian citizen convicted after an unfair trial and subjected to difficult prison conditions. Suffers from serious health problems.	
	Anna Politkovskaya	Journalist, murdered on 7 October 2006. A highly respected investigative reporter, known as the symbol of honest journalism in Russia, she was awarded many prizes, among others the Prize Olof Palme. She courageously stood up defending human life and dignity. She exposed and objectively reported on various forms of crimes against humanity, especially in Chechnya.	In its resolution of October 2006, the European Parliament paid tribute to her work and merits. The European Parliament called on the Russian authorities to conduct an independent and efficient investigation to find and punish those responsible for this cowardly crime. The President of the Parliament also expressed his concerns regarding the issue in a letter of concern. In November 2006, a hearing took place on the Subcommittee on Human Rights on Human rights defenders in Russia. At the EU-Russia Summit, the European Union insisted that Russia must to respect human rights in every field of its cooperation of the EU-Russia cooperation.

Russia (continued)	Galina Kozlova	Board member of Mari Ušem, which is a national organisation for the Mari Finno-Ugric minority in Russia. She is also the editor of the literary magazine Ontšōko. She was attacked on 25 January 2007, which act - according to her - could not be considered as a simple robbery attempt. His husband, Valdimir Kozlov, was nominated to the Sakharov Prize.	In its resolution of 17 March 2007 the European Parliament strongly condemned this attack and also the continuing harassment and assaults on activists, leading cultural figures and independent journalists in Mari El.
Sri Lanka	Lieutenant General Sarath Fonseka	Commander of the Sri Lankan Army, he suffered an assassination attempt on 25 April 2006.	In a resolution adopted on 18 May 2006, the European Parliament severely condemned the renewed campaign of attacks by the LTTE, the high number of human rights violations committed by both sides and the constant breaches of the ceasefire agreement. The Parliament also considered that tensions have been deliberately exacerbated by this assassination attempt, and the attack on the Batticaloa district office of the Sri Lanka Monitoring Mission (SLMM) on 13 January 2006 in a deliberate attempt to undermine the ceasefire agreement.
	Lakshman Kadirgamar	Minister of Foreign Affairs, assassinated in August 2005.	
	Joseph Pararajasingha	Member of the Parliament, assassinated in December 2005.	
Syria	Anwar al Bunni	Lawyer	In May 2006 several civil society activists were arrested and tortured because of signing a petition for improving the Syrian-Lebanese relations in view of the UN Security Council Resolution n° 1680,. There were also these persons among them. In its resolution of 15 June 2006, the European Parliament urged Syrian authorities to reconsider all cases of political prisoners and to release immediately all prisoners of conscience. The Parliament also requested that all detained or imprisoned persons are given prompt, regular and unrestricted access to their lawyers, doctors and families. The European Parliament pointed out that respect for human rights constitutes a vital component of any future EU-Syria Association
	Michel Kilo	Writer, released on 19 October 2006, but he was brought before the Criminal Court in Damascus again on 31 October 2006 to face new charges. His trial was postponed, for the second time, to 19 February 2007	
	Kamal Al-Labwani	Peace activist, he is facing a life sentence for expressing his views.	
	Mahmoud Issa	Civil society activist, detained for signing the petition.	
	Professor Suleiman Achmar	Civil society activist, detained for signing the petition.	
	Muhammad Mahfud	Civil society activist, detained for signing the petition.	

	Mahmoud Meri'i	Civil society activist, detained for signing the petition.	Agreement and called on Syria to respect its commitments within the framework of the Barcelona Process and along the lines of the European Neighbourhood Policy.
	Yasser Melhem	Civil society activist, detained for signing the petition.	
	Omar Adlabi	Civil society activist, detained for signing the petition.	
Tibet	Kelsang Namtso	Nun, seventeen years old, killed by the Chinese People's Armed Police Force (PAP). On 30 September 2006 more than 70 Tibetans attempted to cross the glaciated Nangpa Pass in the Himalayan region of Tibet, approximately two hours walk from the Nepalese border, in order to seek refugee status in Nepal. Against the rule of international law, the PAP opened fire to the unarmed Tibetan civilians, including women and children. Video and photo evidence of the incident shows that the Tibetan group was moving slowly away from the Chinese forces firing on them, did not approach the Chinese forces and did not represent a threat to them. There were unconfirmed eyewitness reports of more than one death. A group of Tibetans, including children, was arrested after continuing to flee.	On 25 October 2006, the European Parliament adopted a resolution condemning the excessive use of force by the Chinese People's Armed Police Force in firing upon unarmed Tibetan civilians, including children. It urged the Chinese authorities to guarantee that the Tibetans detained during the incident would not be ill-treated in detention and that international human rights and humanitarian law standards were being respected. The Parliament also called upon the Chinese authorities to conduct a full investigation into the events at Nangpa Pass and to ensure that those responsible for any crimes committed, were to be brought to justice.
	Pancen Lama		Regarding their case, a letter of concern was sent on 9 October 2006.
	Tanzin Delek		
Turkey	Behic Asci	Lawyer, started a hunger strike on 5 April 2005 to show solidarity with the political prisoners subjected to poor Turkish prison conditions. On 22 January 2007, after 293 days, he stopped the strike, but announced his intention to resume it later.	A letter of concern was sent on 15 November 2006.
	Michal Majevski	Polish citizen arrested in July 2006. He was a minor when committing the crime and the punishment was disproportionate.	A letter of concern was sent on 28 September 2006.
	Jonathan Sugden	Well-known expert on Turkey, detained by Turkish security forces and was subjected to deportation.	A letter of concern was sent on 24 April 2006.

United States of America	Pablo Ibar	Spanish citizen found guilty of murder and condemned to death by the Court of Florida in 2000. On 9 March 2006, the Supreme Court reaffirmed his conviction and refused to grant him a new trial.	A letter of concern was sent on 26 April 2006.
	Allen W. Bridgers	Sentenced to death, on death row.	A letter of concern was sent on 6 July 2006.
Yemen	Ali Al-Dailami		A letter of concern was sent on 26 October 2006.
Vietnam	Nguyen Van Ly	Catholic priest and co-editor of the underground online magazine Tu do Ngôn luan (Free Speech). He was imprisoned from May 2001 to early 2005. He was arrested again on 19 February 2007 and is currently under house arrest.	
	Nguyen Gia Thieu	Sentenced to 20 years of imprisonment and a fine of 25 million USD.	A letter of concern was sent on 27 July 2006.

ANNEX II

ANNEX II. LIST OF RESOLUTIONS

List of resolutions adopted by the European Parliament between July 1999 and April 2006, and relating directly or indirectly to human rights violations in the world

(<http://www.europarl.europa.eu/comparl/afet/droi/others/default.htm>)

Country	Date of adoption of resolution
<u>AFRICA</u>	
ALGERIA	18.01.2001 / 17.05.2001 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 09.06.2005 / 16.02.2006
ANGOLA	17.02.2000 / 15.03.2001 / 14.06.2001 / 06.09.2001 / 11.04.2002 / 04.07.2002
BURUNDI	18.11.1999 / 17.02.2000 (UNCHR) / 07.09.2000 / 07.02.2002 (UNCHR) / 23.10.2003 / 30.01.2003 (UNCHR) / 15.01.2004 / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR)
CAMEROON	20.01.2000 / 17.05.2001 / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR)
CENTRAL AFRICAN REPUBLIC	14.06.2001 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR)
CHAD	20.01.2000 / 14.06.2001 / 24.02.2005 (UNCHR) / 15.03.2006
COTE D'IVOIRE	20.01.2000 / 16.11.2000 / 14.12.2000 / 10.10.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) 10.02.2004 (UNCHR) / 18.11.2004 / 24.02.2005 (UNCHR)
CONGO (BRAZZAVILLE)	30.01.2003 (UNCHR)
DEMOCRATIC REPUBLIC OF CONGO	17.02.2000 (UNCHR) / 18.01.2001 (UNCHR) / 15.02.2001 / 13.12.2001 / 07.02.2002 / 07.02.2002 (UNCHR) / 13.06.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 15.05.2003 / 10.02.2004 (UNCHR) / 16.12.2004 / 24.02.2005 (UNCHR)
DJIBOUTI	16.12.1999
EQUATORIAL GUINEA	18.05.2000 / 13.06.2002 / 16.01.2003
ERITREA	07.02.2002 / 18.11.2004 / 24.02.2005 (UNCHR)
ETHIOPIA	17.05.2001 / 07.07.2005 / 15.12.2005 / 16.11.2006
GUINEA	15.02.2001 / 15.02.2007
LIBERIA	04.09.2003 / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 14.12.2006
LIBYA	10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 14.04.2005 / 18.01.2007
MADAGASCAR	07.02.2002 / 16.05.2002
MAURITANIA	06.09.2001 / 24.02.2005 (UNCHR) / 06.07.2007
MOROCCO	10.02.2004 (UNCHR)

Country	Date of adoption of resolution
MOZAMBIQUE	14.12.2000
NAMIBIA	05.04.2001
NIGERIA	15.02.2001 / 15.11.2001 / 07.02.2002 (UNCHR) / 11.04.2002 / 05.09.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 13.03.2003 / 05.06.2003 / 22.04.2004
RWANDA	18.11.1999 / 17.02.2000 (UNCHR)
SENEGAL	17.11.2005
SIERRA LEONE	16.12.1999 / 17.02.2000 (UNCHR) / 18.05.2000 / 07.09.2000 / 18.01.2001 (UNCHR) / 24.02.2005
SOMALIA	05.04.2001 / 04.07.2002 / 24.02.2005 (UNCHR) / 06.07.2006
SOUTH AFRICA	05.07.2001
SUDAN	17.02.2000 (UNCHR) / 18.01.2001(UNCHR) / 21.11.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 16.09.2004 / 24.02.2005 (UNCHR) / 12.05.2005 / 06.04.2006 / 28.09.2006 / 15.02.2007
TANZANIA	05.07.2001
TOGO	16.09.1999 / 06.09.2001 / 13.12.2001 / 08.04.2003 / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 24.02.2005 / 12.05.2005
TUNISIA	15.06.2000 / 14.12.2000 / 14.03.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 29.09.2005 / 15.12.2005 / 15.06.2006
UGANDA	17.02.2000 (UNCHR) / 06.07.2000 / 03.07.2003
WESTERN SAHARA	16.03.2000 / 14.04.2005 / 27.10.2005
ZIMBABWE	13.04.2000 / 18.05.2000 / 06.07.2000 / 15.03.2001 / 06.09.2001 / 13.12.2001 / 07.02.2002 (UNCHR) / 14.03.2002 / 16.05.2002 / 04.07.2002 / 05.09.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 13.02.2003 / 05.06.2003 / 15.01.2004 / 10.02.2004 (UNCHR) / 16.12.2004 / 24.02.2005 (UNCHR) / 07.07.2005 / 07.09.2006
<u>ASIA</u>	
AFGHANISTAN	16.12.1999 / 17.02.2000 (UNCHR)/ 05.10.2000 / 18.01.2001 (UNCHR) / 14.06.2001 / 13.12.2001 / 05.09.2002 / 12.02.2004 / 24.02.2005 (UNCHR)
AZERBAIJAN	09.06.2005 / 27.10.2005 / 16.02.2006
BANGLADESH	21.11.2002 / 14.04.2005 / 16.11.2006
BURMA (MYANMAR)	16.09.1999 / 18.05.2000 / 07.09.2000 / 16.11.2000 / 18.01.2001 (UNCHR) / 04.10.2001 / 13.12.2001 / 07.02.2002 (UNCHR) / 11.04.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 13.03.2003 / 05.06.2003 / 04.09.2003 / 10.02.2004 (UNCHR) / 11.03.2004 / 16.09.2004 / 24.02.2005 (UNCHR) / 12.05.2005 / 17.11.2005 / 14.12.2006

Country	Date of adoption of resolution
CAMBODIA	17.12.2000 / 18.01.2001 / 06.09.2001 / 07.02.2002 / 11.04.2002 / 13.03.2003 / 03.07.2003 / 12.02.2004 / 13.01.2005 / 24.02.2005 (UNCHR) / 10.03.2005 / 01.12.2005 / 19.01.2006 / 15.03.2007
CHINA BEIJING'S APPLICATION TO HOST THE 2008 OLYMPIC GAMES	20.01.2000 / 17.02.2000 (UNCHR) / 18.01.2001 (UNCHR) / 15.02.2001 / 05.04.2001 (UNCHR) / 07.02.2002(UNCHR)/ 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 07.07.2005 / 08.09.2005 / 07.09.2006 / 15.02.2007 05.07.2001
EAST TIMOR	16.09.1999 / 18.11.1999 / 17.02.2000 (UNCHR)/ 18.01.2001 (UNCHR) / 04.10.2001 / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 15.06.2006
FIJI	06.07.2000 / 14.12.2006
GEORGIA	18.12.2003 / 26.10.2006
HONGKONG	19.12.2002 / 15.12.2005
INDIA	16.03.2000 / 07.02.2002 / 16.05.2002 / 10.02.2004 (UNCHR) / 16.12.2004 / 24.02.2005 (UNCHR) / 01.02.2007
INDONESIA KALIMANTAN MOLUCCAN ISLANDS	16.12.1999 / 18.01.2001 (UNCHR) / 13.12.2001 / 07.02.2002 (UNCHR) / 16.05.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 05.06.2003 / 20.11.2003 / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) 15.03.2001 07.10.1999 / 20.01.2000 / 06.07.2000
KASHMIR	16.03.2000 / 17.11.2005
KAZAKHSTAN	13.02.2003 / 23.10.2003 / 16.03.2006
KYRGYZSTAN	14.03.2002 / 23.10.2003 / 12.05.2005
LAOS	15.02.2001 / 15.11.2001 / 03.07.2003 / 01.12.2005
MALAYSIA	14.06.2001 / 13.06.2002
MONGOLIA	07.02.2002 (UNCHR)
MALDIVES	16.04.2004
NEPAL	07.09.2000 / 14.06.2001 / 13.12.2001 / 13.06.2002 / 24.10.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 23.10.2003 / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 24.02.2005 / 29.09.2005 / 18.05.2006
NORTHERN KOREA	07.02.2002 (UNCHR) / 16.01.2003 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 15.06.2006
PAKISTAN	18.11.1999 / 15.02.2001 / 05.04.2001 / 10.02.2004 (UNCHR) / 12.02.2004 / 22.04.2004 / 24.02.2005 (UNCHR)
PHILIPPINES	18.05.2000 / 18.12.2003 / 17.11.2005

Country	Date of adoption of resolution
SOLOMON ISLANDS	06.07.2000
SOUTHERN CAUCASUS (Armenia, Azerbaijan and Georgia)	04.10.2001
SRI LANKA	18.05.2000 / 14.03.2002 / 20.11.2003 / 07.09.2006
TAIWAN	13.04.2000 / 15.05.2003 / 07.07.2005 / 18.05.2006
TAJIKISTAN	23.10.2003
TIBET	17.02.2000 (UNCHR) / 13.04.2000 / 06.07.2000 / 18.01.2001 (UNCHR) / 07.02.2002 (UNCHR) / 19.12.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004(UNCHR) / 18.11.2004 / 13.01.2005 / 24.02.2005 (UNCHR) / 15.12.2005 / 26.10.2006 / 15.02.2007
TURKMENISTAN and CENTRAL ASIA	15.03.2001 / 23.10.2003 / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR)
UZBEKISTAN	04.10.2001 / 23.10.2003 / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 09.06.2005 / 27.10.2005 / 26.10.2006
VIETNAM	16.11.2000 / 05.07.2001 / 04.10.2001 / 11.04.2002 / 15.05.2003 / 20.11.2003 / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 01.12.2005
<i>AUSTRALIA</i>	
AFGHAN REFUGEES / ASYLUM	06.09.2001
<i>EUROPE</i>	
BELARUS	07.10.1999 / 05.07.2001 / 13.06.2002 / 04.07.2002 / 10.02.2004 (UNCHR) / 28.10.2004 / 24.02.2005 (UNCHR) / 10.03.2005 / 07.07.2005 / 29.09.2005 / 16.02.2006 / 06.04.2006
BULGARIA	15.12.2005
BOSNIA-HERZEGOVINA (Banja Luca)	17.05.2001
CYPRUS	05.04.2001
FEDERAL REPUBLIC OF YUGOSLAVIA	17.02.2000 (UNCHR) / 16.03.2000 / 15.06.2000 / 14.12.2000
FORMER YUGOSLAV REPUBLIC OF MACEDONIA (FYROM)	05.10.2000
IRELAND (Immigration)	13.12.2001
KOSOVO	22.07.1999 / 16.09.1999 / 07.10.1999 / 18.11.1999 / 17.02.2000 (UNCHR) / 17.02.2000 / 15.06.2000 / 15.02.2001 / 01.04.2004
MALTA (Refugees camps)	06.04.2006
MOLDOVA	14.03.2002 / 11.04.2002 / 18.12.2003 / 24.02.2005 / 16.03.2006
ROMANIA	15.12.2005 / 05.09.2006

Country	Date of adoption of resolution
RUSSIA	18.11.1999 / 17.02.2000 (UNCHR) / 18.01.2001 (UNCHR) / 18.01.2001 / 07.02.2002 / 07.02.2002 (UNCHR) / 04.07.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 26.05.2005 / 15.12.2005 / 15.06.2006 / 25.10.2006 / 13.12.2006 / 15.02.2007 / 15.02.2007 / 15.03.2007
RUSSIAN REPUBLIC OF CHECHNYA	07.10.1999 / 18.11.1999 / 20.1.2000 / 17.02.2000 / 17.02.2000 (UNCHR) / 16.03.2000 / 13.04.2000 / 18.01.2001 (UNCHR) / 15.02.2001 / 07.02.2002 (UNCHR) / 16.01.2003 / 30.01.2003 (UNCHR) / 03.07.2003 / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 19.01.2006
RUSSIAN REPUBLIC OF DAGESTAN	16.09.1999
RUSSIAN REPUBLIC OF MARI EL	12.05.2005
SERBIA AND MONTENEGRO	16.09.2004 / 07.07.2005 / 29.09.2005
TURKEY	22.07.1999 / 13.04.2000 / 07.09.2000 / 18.01.2001 / 13.12.2001 / 15.05.2003 / 22.04.2004 / 28.09.2005 / 16.02.2006 / 27.09.2006
UKRAINE	11.03.2004 / 28.10.2004 / 02.12.2004 / 13.01.2005 / 06.04.2006
<i>AMERICA</i>	
ARGENTINA	04.07.2002
BOLIVIA	23.10.2003 / 09.06.2005
CENTRAL AMERICA	16.11.2000
CHILE	14.12.2000
COLOMBIA	07.09.2000 / 18.01.2001 (UNCHR) / 04.10.2001 / 07.02.2002 (UNCHR) / 14.03.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR)
CUBA	30.01.2003 (UNCHR) / 10.04.2003 / 04.09.2003 / 10.02.2004 (UNCHR) / 22.04.2004 / 17.11.2004 / 24.02.2005 (UNCHR) / 02.02.2006
GUATEMALA	18.05.2000 / 14.06.2001 / 11.04.2002 / 10.04.2003 / 07.07.2005 / 15.03.2007
HAITI	15.01.2004 / 10.02.2004 (UNCHR) / 11.03.2004 / 24.02.2005 (UNCHR) / 14.12.2006
MEXICO	05.04.2001
NICARAGUA	16.12.1999
PARAGUAY	15.06.2000
PERU	16.03.2000 / 15.06.2000 / 05.10.2000 / 19.01.2006
UNITED STATES	17.02.2000 / 13.04.2000 / 06.07.2000 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) 22.04.2004 / 15.12.2005 / 16.02.2006 / 13.06.2006 / 14.02.2007 / 14.02.2007
VENEZUELA	13.02.2003 / 11.03.2004

Country	Date of adoption of resolution
<u>MIDDLE EAST</u>	
EGYPT	20.01.2000 / 14.06.2001 / 04.07.2002 / 05.09.2002 / 10.04.2003 / 19.01.2006 / 16.02.2006 / 06.04.2006
IRAN	16.09.1999 / 17.02.2000 (UNCHR) / 13.04.2000 / 18.05.2000 / 07.02.2002 (UNCHR) / 24.10.2002 / 21.11.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 12.02.2004 / 28.10.2004 / 13.01.2005 / 24.02.2005 (UNCHR) / 15.02.2006 / 16.11.2006
IRAQ	20.01.2000 / 13.04.2000 / 06.07.2000 / 07.02.2002 (UNCHR) / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 16.09.2004 / 24.02.2005 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 06.04.2006 / 15.02.2007
ISRAEL	19.12.2002 / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR)
JORDAN	16.02.2006
KUWAIT	16.12.1999
LEBANON	10.03.2005
PALESTINE	16.11.2006
SAUDI ARABIA	17.02.2000 (UNCHR) / 18.01.2001 (UNCHR) / 07.02.2002 (UNCHR) / 30.01.2003 (UNCHR) / 10.02.2004 (UNCHR) / 24.02.2005 (UNCHR) / 10.03.2005
SYRIA	13.06.2002 / 08.09.2005 / 15.06.2006 / 26.10.2006
<u>MISCELLANEOUS</u>	
UNITED NATIONS	
EU's rights, priorities and recommendations for the session of the UN Commission on Human Rights in Geneva	17.02.2000 (56th) / 18.01.2001 (57th) / 07.02.2002 (58th) / 30.01.2003 (59th) / 10.02.2004 (60th) / 24.02.2005 (61st) /
UN Outcome of the negotiations on the Human Rights Council and on the 62nd session of the UNCHR	16.03.2006
UN World Food Summit	16.05.2002
UN World Day to Overcome Extreme Poverty	04.10.2001
UN Conference on Least Developed Countries	05.04.2001
Reform of the UN	09.06.2005
Reform of the UN, Millennium Development Goals	29.09.2005
Small arms and light weapons (UN prepcom)	26.05.2005
International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance	1st session, UNHRC, 29.06.2006
The right to development	1st session, UNHRC, 30.06.2006
Human rights and extreme poverty	2nd session, UNHRC, 27.11.2006
Human rights in the occupied Syrian Golan	2nd session, UNHRC, 27.11.2006

Country	Date of adoption of resolution
Israeli settlements in the Occupied Palestinian Territory, including East Jerusalem, and in the occupied Syrian Golan	2nd session, UNHRC, 27.11.2006
DEATH PENALTY	
Death Penalty in the World	07.10.1999 / 18.11.1999 / 16.12.1999 / 13.04.2000 / 06.07.2000 / 26.10.2000 / 05.07.2001
Moratorium on capital punishment	01.02.2007
Abolition of Death Penalty in Japan, South Korea and Taiwan	13.06.2002
INTERNATIONAL CRIMINAL COURT	16.12.1999 / 18.01.2001 / 28.02.2002 / 04.07.2002 / 26.09.2002 / 24.10.2002
CHILDREN	
Trafficking in Children and Child Soldiers	03.07.2003
Forced Child Labour (Africa)	17.05.2001 / 17.11.2005
Child Labour in the Production of Sports Equipment	13.06.2002
EU Position for the Session of the UN GA on the Rights of Child	11.04.2002
UN GA Special Session on the Rights of Child	05.07.2001
European Parliament resolution on the 10th Anniversary of the UN Convention on the Rights of the Child	18.11.1999
Children kidnapped by their parents	15.03.2001
RACISM AND XENOPHOBIA	17.02.2000 / 16.03.2000 (European Union) / 16.03.2000 (Candidate Countries) / 06.07.2000 / 03.10.2001 (World Conference against Racism)
PRESS FREEDOM	17.05.2001
COMBATTING TERRORISM	24.10.2002 / 14.02.2007 (CIA)
Detainees in Guantanamo Bay	07.02.2002 / 10.03.2004 / 28.10.2004 / 16.02.2006 / 13.06.2006
MINES AND BOMBS	
Review of Ottawa Treaty on anti-personnel mines	22.04.2004
Cluster Bombs	13.12.2001
Landmines	07.07.2005
REFUGEES	
Refugees - Channel Tunnel	11.04.2002
Refugees (Lampedusa and Western Sahara)	14.04.2005
Sakharov Prize (monitoring)	14.12.2006
WOMEN	

Country	Date of adoption of resolution
Women in South-East Europe	22.04.2004
Female Genital Mutilation	20.09.2001
Harassment at the Workplace	20.09.2001
Violence towards Catholic Nuns	05.04.2001
FREEDOM OF EXPRESSION, RESPECT OF RELIGIOUS BELIEFS	16.02.2006
Freedom of expression on the Internet	06.07.2006
Homophobia	19.01.2006
Aung San Suu Kyi and Leyla Zana (Sakharov Prize Laureates)	13.12.2001
Sport products for the Olympic games	22.04.2004
Mediterranean	20.11.2003 / 12.02.2004 / 23.02.2005

ANNEX III

ANNEX III - BASIC TEXTS

INTERNATIONAL HUMAN RIGHTS INSTRUMENTS	DATE OF ADOPTION
UNITED NATIONS http://www.un.org Human Rights Council : http://www.ohchr.org/english/bodies/hrcouncil/	
Charter of the United Nations	24 October 1945
Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide	9 December 1948
Universal Declaration on Human Rights	10 December 1948
First Geneva Convention "for the Amelioration of the Condition of the Wounded and Sick in Armed Forces in the Field"	first adopted in 1864 , last revision on 12 August 1949
Second Geneva Convention "for the Amelioration of the Condition of Wounded, Sick and Shipwrecked Members of Armed Forces at Sea"	12 August 1949
Third Geneva Convention "relative to the Treatment of Prisoners of War"	first adopted in 1929 , last revision on 12 August 1949
Fourth Geneva Convention "relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War"	12 August 1949
International Covenant on Civil and Political Rights	16 December 1966
Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights	16 December 1966
Second Optional Protocol to the International Covenant on Civil and Political Rights, aiming at the abolition of the death penalty	15 December 1989
International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights	16 December 1966

INTERNATIONAL HUMAN RIGHTS INSTRUMENTS	DATE OF ADOPTION
International Convention on the Elimination of All Forms of Racial Discrimination	21 December 1965
Protocol Additional I to the Geneva Conventions of 12 August 1949 , and relating to the Protection of Victims of Non-International Armed Conflicts	8 June 1977
Protocol Additional II to the Geneva Conventions of 12 August 1949 , and relating to the Protection of Victims of Non-International Armed Conflicts	8 June 1977
Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women	18 December 1979
Optional Protocol to the Convention on the Elimination of Discrimination against Women	6 October 1999
Convention on the Rights of the Child	20 November 1989
Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the involvement of children in armed conflicts	25 May 2000
Optional Protocol to the Convention on the Rights of the Child on the sale of children, child prostitution and child pornography	25 May 2000
Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment	10 December 1984
Optional Protocol to the Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment	18 December 2002
UN Declaration on the Elimination of All Forms of Intolerance and Discrimination Based on Religion or Belief	25 November 1981
UN Declaration on the Right and Responsibility of Individuals, Groups and Organs of Society to Promote and Protect Universally Recognised Human Rights and Fundamental Freedoms	9 December 1998
UN Declaration on Human Rights Defenders	9 December 1998
United Nations Millennium Declaration	8 September 2000
International Convention Against Enforced Disappearances	20 December 2006

UNITED NATIONS CONFERENCES	
World Conference on Human Rights (Vienna) Declaration and Programme of Action	25 June 1993
World Conference on Women and Development (Beijing) Declaration and Platform for Action	September 1995
World Conference against Racism, Racial Discrimination, Xenophobia and Related Intolerance (Durban) Declaration and Programme of Action	8 September 2001

INTERNATIONAL HUMAN RIGHTS INSTRUMENTS	DATE OF ADOPTION
ROME STATUTE OF THE INTERNATIONAL CRIMINAL COURT http://www.ohchr.org/english/law/criminalcourt.htm	1 July 2002

INTERNATIONAL LABOUR ORGANISATION	
http://ilolex.ilo.ch	
Minimum Age Convention	26 June 1973
Convention on Indigenous and Tribal Peoples	27 June 1989
Convention to eliminate the Worst Forms of Child Labour	17 June 1999

EUROPEAN PARLIAMENT	
http://www.europarl.europa.eu/comparl/afet/droi/others/default.htm	
Annual Human Rights Reports	1983 - 2005
Resolution on the communication from the Commission to the Council and the European Parliament on the European Union's role in promoting human rights and democratisation in third countries (COM (2001) 252)	25 April 2002
Resolution on the Commission communication on EU election assistance and observation (COM (2000) 191 - C5-0259/2000)	15 March 2001
Resolution on countering racism and xenophobia in the European Union, on the Commission communication: "Countering racism, xenophobia and anti-Semitism in the candidate countries" (COM (1999) 256 – C5-0094/1999), and on the World Conference against Racism	16 March 2000
Resolution on the communication from the Commission to the Council and the European Parliament on "The European Union and the external dimension of human rights policy: from Rome to Maastricht and beyond" (COM (1995) 567 – C4-0568/1995)	17 December 1998
Resolution on the report from the Commission on the implementation of measures intended to promote observance of human rights and democratic principles (for 1995) (COM (1996) 672 - C4-0095/1997)	19 December 1997
Resolution on setting up a single co-ordinating structure within the Commission, responsible for human rights and democratisation	19 December 1997
Resolution on the communication from the Commission on the inclusion of respect for democratic principles and human rights in agreements between the Community and third countries (COM (1995) 216 – C4-0197/1995)	20 September 1996

INTERNATIONAL HUMAN RIGHTS INSTRUMENTS	DATE OF ADOPTION
Charter of Fundamental Rights of the European Union	
European Parliament resolution on the human rights and democracy clause in European Union agreements	14 February 2006

COUNCIL	
http://ue.eu.int/cms3_fo/showPage.asp?id=822&lang=en&mode=g	
http://www.europa.eu.int/pol/rights/index_de.htm	
Guidelines for EU policy towards third countries on the death penalty of 29 June 1998	29 June 1998
Regulations (EC) No 975/1999 and (EC) No 976/1999 on the development and consolidation of democracy and the rule of law and respect for human rights and fundamental freedoms Official Journal L 120 , 08/05/1999 P. 0001 - 0014	29 April 1999
Cotonou Agreement	23 June 2000
Guidelines for EU policy towards third countries on torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment	9 April 2001
Conclusions on the communication from the Commission to the Council and the European Parliament on the European Union's role in promoting human rights and democratisation in third countries (COM (2001) 252)	25 June 2001
EU guidelines on Human rights dialogues	13 December 2001
Action Plan to follow-up on the Common Position of 22 January 2001 on the International Criminal Court	27 May 2002
Common Position amending Common Position of 22 January 2001 on the International Criminal Court	20 June 2002
Conclusions on human rights and democratisation in third countries, together with practical measures endorsed for the implementation of the Council's conclusions of 25 June 2001	10 December 2002
EU Common Position on the International Criminal Court	16 June 2003
EU Guidelines on Children in Armed Conflicts	8 December 2003
EU Guidelines on Promoting Compliance with International Humanitarian Law	23 December 2005

COMMISSION
http://europa.eu.int/comm/external_relations/human_rights/doc/eidhr02_04.htm

INTERNATIONAL HUMAN RIGHTS INSTRUMENTS	DATE OF ADOPTION
COUNCIL OF EUROPE http://conventions.coe.int	
Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms Protocol No. 13 to the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms, concerning the abolition of the death penalty in all circumstances	4 November 1950 3 May 2002

POSTOPEK

Naslov	Letno poročilo o človekovih pravicah po svetu v letu 2006 in politiki EU na tem področju			
Št. postopka	2007/2020(INI)			
Pristojni odbor Datum razglasitve dovoljenja na zasedanju	AFET 12.2.2007			
Odbori, zaprošeni za mnenje Datum razglasitve na zasedanju				
Odbori, ki niso dali mnenja Datum sklepa				
Okrepljeno sodelovanje Datum razglasitve na zasedanju				
Poročevalec/-ka Datum imenovanja	Simon Coveney 28.11.2006			
Nadomeščeni/-a poročevalec/-ka				
Obravnava v odboru	25.1.2007	28.2.2007	19.3.2007	22.3.2007
Datum sprejetja	27.3.2007			
Izid končnega glasovanja	+ 52 - 4 0 2			
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Roberta Alma Anastase, Robert Atkins, Christopher Beazley, Panagiotis Beglitis, Bastiaan Belder, Vito Bonsignore, Elmar Brok, Marco Cappato, Simon Coveney, Véronique De Keyser, Giorgos Dimitrakopoulos, Hélène Flautre, Hanna Foltyn-Kubicka, Michael Gahler, Jas Gawronski, Bronisław Geremek, Maciej Marian Giertych, Ana Maria Gomes, Alfred Gomolka, Richard Howitt, Jana Hybášková, Anna Ibrisagic, Ioannis Kasoulides, Helmut Kuhne, Vytautas Landsbergis, Willy Meyer Pleite, Francisco José Millán Mon, Philippe Morillon, Pasqualina Napoletano, Baroness Nicholson of Winterbourne, Vural Öger, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, João de Deus Pinheiro, Bernd Posselt, Michel Rocard, Raül Romeva i Rueda, Libor Rouček, Katrin Saks, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Hannes Swoboda, István Szent-Iványi, Antonio Tajani, Charles Tannock, Inese Vaidere, Kristian Vigenin, Josef Zieleniec			
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Laima Liucija Andrikienė, Alexandra Dobolyi, Árpád Duka-Zólyomi, Kinga Gál, Milan Horáček, Anneli Jäättänenmäki, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Jaromír Kohlíček, Aloyzas Sakalas			
Namestniki (člen 178(2)), navzoči pri končnem glasovanju				
Datum predložitve	4.4.2007			
Pripombe (na voljo samo v enem jeziku)				